curieruladventist.ro

Curierul Adventist

IULIE 2016: AFARĂ DIN BISERICĂ + LIBERI, DAR... ROBI AI NEPRIHĂNIRII
+ CREDINȚA ÎN ACȚIUNE... + PASTOR ROMÂN ÎN FRANȚA + ACEEAȘI PUTERE!
+ SANCTUARUL, ELLEN WHITE ȘI PRIMELE PROVOCĂRI ISTORICE (IV)
+ FAMILIA ADVENTISTĂ DIN OLTENIA + AMICUS CODING DAYS

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

Vizita președintelui Conferinței Generale, Ted Wilson, în România

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălţăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experienţe ale dragostei Lui nemărginite, de articole şi ştiri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul şi să aibă o speranţă vie în apropiata Lui revenire.

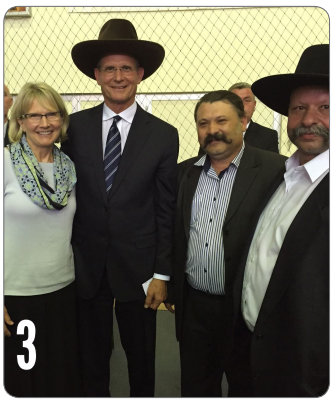

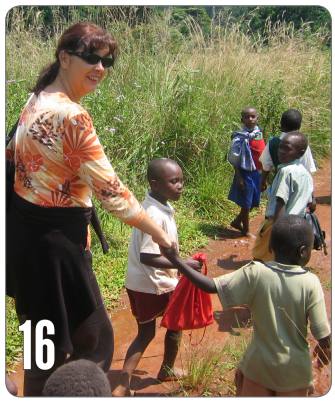

3 Eveniment
Aurel Neaţu
Vizita președintelui Bisericii Adventiste mondiale în România

6 ITA Cernica
Emanuel Sălăgean
Festivitatea de absolvire la Institutul Teologic Adventist – promoția 2016

7 Texte și semnificații
Gabriel Işvan
Afară din biserică!

8 Departamente
Mihai Maur
Liberi, dar... robi ai neprihănirii

10 Misiune
Gabriela Istrate
Credinţa în acţiune...

12 Diaspora
Erwin Kestner
Pastor român în Franţa

15 Opinii
Mircea Bugescu
Cine a reparat acoperişul?

16 Misiune externă
Violeta Pîţurlea
Până aici, Dumnezeu ne-a ajutat

19 Repere ale identității
Florin Lăiu
Sanctuarul, Ellen White şi primele provocări istorice (IV)

24 Biserica din România
Familia adventistă din Oltenia

28 AMiCUS
Carmen Buta
Amicus Coding Days

30 Pagina copiilor
Alina Chirileanu
Pune în ordine!

31 De la inimă la inimă
Ştefan Tomoiagă
Aceeași putere!

8

Fie ca toți cei aflați azi în fața Cuvântului să ne angajăm să trăim liberi în Hristos! Așadar: „Purtați-vă ca niște oameni slobozi, fără să faceți din slobozenia aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu! Cinstiți pe toți oamenii; iubiți pe frați; temeți-vă de Dumnezeu; dați cinste împăratului!” (1 Petru 2:16-17) și niciodată să nu uitați: „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel...” (Matei 7:12)

Anul XCIII, IULIE 2016. Publicaţia oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Şaptea din România.
Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-şef Teodor Huţanu; Consultanţi: Ştefan Tomoiagă, Aurel Neaţu, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Iosif Paşca, Georgel Pîrlitu, Ernest Szász; Colaboratori speciali: Romică Sîrbu, Dragoş Muşat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondenţă: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Şos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

CA_iulie_2016.indd 2 22/06/2016 08:40:25

VIZITA PREȘEDINTELUI BISERICII ADVENTISTE MONDIALE ÎN ROMÂNIA

Emiercuri, 8 iunie 2016, ziua în care președintele Bisericii Adventiste din întreaga lume vine în Romania. Suntem la aeroport administratorii Uniunii de Conferințe împreună cu doi copii, Mihai și Irina, îmbrăcați în port tradițional, așteptând aterizarea avionului. Avem emoții! Se citește pe fața și în gesturile noastre. Ne facem griji pentru programul, calculat la minut, puțin cam încărcat (din dorința de a folosi la maximum și cât mai eficient prezența fratelui Ted Wilson) și continuăm în gând rugăciunile din ultimele zile, în care Îi ceream Domnului să Se îngrijească de toate. Sunt atât de multe lucruri care nu țin de noi, cum ar fi traficul din București, și suntem convinși că doar Dumnezeu poate să controleze tot ceea ce nu ne este cunoscut.

Dar timpul trece, foarte greu ce-i drept, și suntem deja față în față cu oaspeții noștri: fratele Ted Wilson și sora Nancy, soția dumnealui. Dezinvolți și zâmbitori, puțin obosiți după cele două zile de călătorie, se bucură de cei doi copii, de primirea făcută și de faptul că au revenit în Romania. Câteva poze și iată-ne în parcare, la mașini, grăbiți să plecăm spre hotel. Învățăm însă o primă lecție de la fr. Ted Wilson: Dacă te grăbești și ai multe lucruri de făcut, oprește-te și roagă-te! Și ne rugăm. Ne strângem în jurul său și ascultăm prima rugăciune a președintelui Conferinței Generale pe pământ românesc, în parcarea aeroportului. Am aflat mai apoi că-i place mult să se roage. Peste câteva ore avea să fie înălțată prima rugăciune a unui președinte de Conferință Generală, la Cotroceni. A fost o lecție bună, pentru care I-am mulțumit lui Dumnezeu!

Primul punct în program, înainte de masa de protocol alături de reprezentanții Diviziunii Inter-Europene și ai delegației Diviziunii Euro-Asia (formată din douăsprezece persoane, inclusiv președintele acesteia, fratele Mikhail F. Kaminskiy), l-a constituit interviul de aproximativ cincizeci de minute, în platoul de filmare al Speranței TV. Timpul este prea scurt pentru cei care ar dori să povestească mai mult cu președintele Wilson la masă, deoarece vizita programată la Cotroceni pentru ora 15:30 nu poate aștepta.

Întâlnirea oficială cu prof. dr. Sergiu Nistor, consilier pentru cultură, culte și centenar în cadrul Administrației Prezidențiale a României, și dr. Diana Loreta Păun, consi-

CA_iulie_2016.indd 3 22/06/2016 08:40:30

lier de stat – Departamentul de Sănătate Publică, a fost o ocazie bine-venită de relaționare și promovare a valorilor Bisericii Adventiste. La finalul discuțiilor, așa cum deja am menționat, președintele Ted Wilson s-a rugat pentru interlocutorii săi și pentru Administrația Prezidențială. O nouă vizită la Cotroceni, de data aceasta pentru o întâlnire cu președintele României, a fost programată pentru luna februarie 2017, când fratele Ted Wilson va reveni în țara noastră împreună cu o delegație numeroasă de pastori și laici, ce urmează să țină campanii de evanghelizare, alături de prezentatori români (pastori, prezbiteri, studenți, profesori, membri etc.), în peste 2 000 de locații în toată țara.

Ziua de joi, ora 10, ne găsește la Stupini, Brașov, pentru întâlnirea cu cei aproximativ 400 de pastori și reprezentanții tuturor instituțiilor din Uniunea Română. Ni s-au alăturat între timp fratele Duane McKey, responsabil cu Departamentul Școala de Sabat și Lucrarea Personală la GC, împreună cu soția, Kathleen, și frații: Mario Brito și Magyarosi Barna, președintele și, respectiv, secretarul Diviziunii Inter-Europene. Președintele Ted Wilson a rostit un cuvânt din partea Domnului pentru cei prezenți, cu accent pe misiunea personală a pastorilor și a membrilor bisericii, pentru ca la finalul programului să răspundă întrebărilor primite din partea conferințelor. Un moment special l-a constituit prezentarea proiectului „Total member involvement" – „Implicarea totală a membrilor" (accesibil online la adresa: https://vimeo.com/154786746) de către fratele Duane McKey. În aceeași

notă a implicării fiecărui membru, fratele Ștefan Tomoiagă, președintele Uniunii Române, a prezentat strategia anului misionar 2016–2017, cu titlul „Asemenea Lui" și mottoul „Du-te și fă și tu la fel!"

Vineri, la Târgu-Mureș, înainte de programul organizat la Sala Polivalentă pentru frățietatea din zonă, dar în mod special pentru tineri, am participat la întâlnirea cu inițiatorii proiectului primului Spital Adventist din România, ocazie în care fratele Ted Wilson a avut posibilitatea

să pună întrebări și să ofere sugestii. Seara, în compania tinerilor și a peste 1 500 de frați și surori de toate vârstele, am fost provocați de către președinte să fim și să ne comportăm ca ambasadori ai lui Hristos: „Trăiți Evanghelia și predicați frumos oamenilor despre Dumnezeu prin viața voastră!" Ca un moment special, reținprimirea deosebită, cu pâine și sare, gustată, la propriu, de către fratele Ted Wilson și sora Nancy.

CA_iulie_2016.indd 4 22/06/2016 08:40:32

Ziua de Sabat, deși a avut un program încărcat, a fost foarte bine organizată și a oferit o închinare de calitate celor prezenți. Dimineața, la Târgu-Mureș, biserica din întreaga țară a avut ocazia să asculte, prin intermediul radioului și al televiziunii, cuvântul prin care fratele Ted Wilson ne-a îndemnat să trăim „asemenea lui Isus”. La final, l-am văzut într-o parte a scenei rugându-se pentru primarul orașului, dl Dumitru Florea, care tocmai rostise un cuvânt de apreciere pentru comunitatea adventistă din Târgu-Mureș. Am înțeles, încă o dată, că fratele Wilson nu doar predică, ci este un bun împlinitor al Scripturii.

La Cluj, cei peste 2 000 de participanți din zona Ardealului și a Banatului (a fost prezentă o delegație de aproximativ 100 de persoane din Conferința Banat) au fost îndemnați să privească doar la Isus pentru a primi putere, credință și călăuzire.

Ultima zi a vizitei, duminică, a avut în program, de data aceasta în București, un scurt interviu la SperanțaTV și festivitatea de absolvire a studenților Institutului Teologic Adventist, ocazie în care i-a apreciat pe tinerii adventiști români pentru spiritualitatea lor, pentru profunzimea și zelul lor misionar, încurajându-i să continue drumul pe care l-au ales, reamintind că tinerii sunt importanți și prețioși pentru Isus Hristos și pentru Biserica Adventistă.

Închei cu mesajul plin de puterea Duhului Sfânt prin care fratele Ted Wilson a provocat, din perspectiva anului misionar următor, întreaga Biserică Adventistă din România: „Predicați întotdeauna Evanghelia și doar dacă este necesar folosiți cuvinte! Dați întotdeauna o mărturie puternică despre dragostea lui Dumnezeu prin viața voastră!” ■

Aurel Neațu, secretarul Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

CA_iulie_2016.indd 5 22/06/2016 08:40:36

FESTIVITATEA DE ABSOLVIRE LA INSTITUTUL TEOLOGIC ADVENTIST – PROMOȚIA 2016

Duminică, 12 iunie, Institutul Teologic Adventist a organizat festivitatea de absolvire a promoției 2016. Această generație și-a ales ca motto mesajul textului biblic din Zaharia 4:6: „Nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu…” Printre invitații prezenți la eveniment au fost Ted Wilson, președintele Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, împreună cu soția sa, Nancy, Magyarosi Barna, secretarul Diviziunii Inter-Europene, Marius Munteanu, directorul Departamentului Educație din cadrul Diviziunii Inter-Europene și președintele Institutului Teologic Adventist, și Ștefan Tomoiagă, președintele Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Mesajele consemnate ne confirmă că acest eveniment festiv a reprezentat o experiență deosebită atât pentru studenți, cât și pentru participanți.

Foto: Byanka Ionescu Photography

„A fost un privilegiu pentru mine să particip la festivitatea de absolvire a promoției 2016 de la Institutul Teologic Adventist, o școală deosebită. Ascultând mesajele care au fost transmise, vă pot spune că studenții din această instituție au fost foarte binecuvântați de Dumnezeu și sunt foarte dedicați lucrării Domnului, dovadă fiind multele situații în care ei au slujit oamenii într-un mod impresionant. Niciodată nu trebuie subestimată importanța educației adventiste. Acești studenți vor pleca de aici și vor oferi o mărturie minunată despre Dumnezeu în multe domenii: educație, asistență socială și prin lucrarea bisericii. Iar eu cred că tot mai mulți tineri vor veni la această școală specială ca să se pregătească pentru ultima ocazie de vestire a mesajului celor trei îngeri.”

Ted Wilson, președintele Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

„Sunt un părinte împlinit. Acesta este visul oricărui părinte și investiția pe care noi, părinții, o facem cu dragoste. Încă de la liceu mi-am dorit ca fiica mea să primească o educație din partea bisericii în care eu am intrat cu bucurie. Și consider că educația pe care o pot oferi instituțiile bisericii este cea mai bună educație de care pot avea parte copiii și tinerii.”

Ionel Tacu, părinte

„Am petrecut aici cinci ani și cred că Institutul Teologic Adventist este un loc în care te poți dezvolta atât intelectual, cât și spiritual, unde poți să întâlnești prieteni și să te apropii mai mult de Dumnezeu.”

Andrei Bordeanu, absolvent al programului Master of Arts in Religion, oferit la Cernica de Andrews University

Festivitatea de absolvire este ultimul eveniment public din calendarul academic. Dar activitatea și provocările continuă atât pentru studenți, cât și pentru profesori. În scurt timp, vor începe examenele de licență, iar în perioada 18–25 iunie este programată sesiunea de vară pentru admitere. Cei care doresc să aleagă unul sau mai multe dintre programele de studii de licență de la Institutul Teologic Adventist sunt invitați să viziteze adresa de site www.institutadventist.ro sau să telefoneze la numerele: 021 369 53 50 și 0744 68 51 23. De asemenea, în aceeași perioadă de admitere, în Campusul Adventist din Cernica se fac înscrieri la Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”. ■

Emanuel Sălăgean, șef Birou promovare, Institutul Teologic Adventist, Cernica.

CA_iulie_2016.indd 6 22/06/2016 08:40:38

RVS RADIO VOCEA SPERANȚEI
www.rvs.ro

Emisiunea „Texte si semnificații”, realizată de GabrielIșvan, se transmite în programul de seară al RVS în zilele de vineri, sâmbătă, duminică și în cadrul matinalului de sâmbătă dimineața.

AFARĂ DIN BISERICĂ!

Prin cuvintele din Ioan 8:7: „Cine dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea”, oare este anulată disciplinarea impusă de biserică, adică de niște oameni supuși greșelilor și păcatului? Oare neghina și grâul nu trebuie lăsate să crească nederanjate împreună până la a doua venire (Matei 13:30)? Alte pasaje ca cel din Matei 18:15-17, unde același Isus Își îndeamnă ucenicii ca cel greșit să fie avertizat, mustrat și, dacă nu se îndreaptă, excomunicat, complică tabloul general.

Rolul bisericii este de a proclama și a conserva conținutul credinței, esența Evangheliei, așa cum este ea revelată în Scriptură. O biserică trebuie să adopte o abordare părintească, iubitoare, caracterizată de dorința de a ajuta, însă, în același timp, este chemată să se manifeste responsabil, după modelul divin. În Matei 18, cel care inițiază discuția cu cel greșit este cineva cu dragoste și cu dispoziția de a ajuta; dacă opinia lui, a celorlalți doi, trei frați, cât și apelul grupului de credincioși nu este luat în seamă, atunci cel greșit „să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș. Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer” (Matei 18:17-18). Cuvintele lui Isus arată gravitatea acestor situații. El nu le consideră doar niște chestiuni administrative, ci cele mai importante subiecte care pot afecta mântuirea. Când un grup de oameni credincioși, cu responsabilitate, îi spun unuia că s-a abătut de la voia lui Dumnezeu, omul acela să se gândească profund la implicații: oare au dreptate aceștia, mai mulți? Dacă da, de cine se desparte el – doar de niște oameni sau de voia lui Dumnezeu? Oamenii nu pot lega sau dezlega voia divină după bunul lor plac. Însă, în situații ca acestea, atitudinea unui om, de revoltă împotriva rânduielilor lui Dumnezeu, reflectă de fapt rebeliune față de Dumnezeu. Drumul acesta nu poate să aibă decât un final nefericit, anticipat de avertizarea bisericii. În cazul curvarului din Corint, care prin păcatul său s-a pus în mâna Satanei, prin excluderea sa, biserica doar confirmă alegerea acelui om, arătându-i gravitatea faptelor sale (1 Corinteni 5:5). Efectul intenționat prin excludere este unul al salvării, ca omul, rușinat de abaterea sa, confirmată de un grup, să se întoarcă de pe calea greșită (2 Tesaloniceni 3:14).

În textul: „Cine dintre voi este fără păcat să arunce cel dintâi cu piatra în ea”, în primul rând, Isus Se referea la o situație concretă, când atât femeii, cât și Lui li s-a întins o capcană, dovedită de absența partenerului adulterin. Isus spunea: „Cel care este inocent în situația aceasta, care este martor la acel păcat, dar care nu e implicat în complotul mârșav, să arunce primul cu piatra.” Într-un sens secundar, versetul îi invită la autocercetare pe cei chemați să disciplineze și în niciun fel nu sunt anulate celelalte pasaje care cheamă biserica să se comporte în mod responsabil față de cei greșiți, fiind implicată viața sau moartea lor veșnică.

TEXTE SI SEMNIFICATII
GABRIEL IȘVAN

Nimeni nu este alungat de Isus (Ioan 6:37), căci nimeni nu vine la Dumnezeu decât adus de Acesta (Ioan 6:44). Însă Isus nu sechestrează pe nimeni. Când își arată dezaprobarea față de abaterile unui membru, poate chiar excluzându-l dintre credincioși, biserica nu face altceva decât să avertizeze. Iar dacă omul răspunde chemării continue a lui Dumnezeu, cu siguranță că va dori să se integreze în grupul credincioșilor animați de aceeași credință.

NIMENI NU ESTE ALUNGAT DE ISUS (IOAN 6:37), CĂCI NIMENI NU VINE LA DUMNEZEU DECÂT ADUS DE ACESTA (IOAN 6:44).

În concluzie, biserica nu poate să dea pe cineva „pe mâna Satanei” sau să pună pe cineva în mâna lui Dumnezeu. Ci tot ce poate face este să avertizeze și să recomande, să spună când un om merge pe drumul greșit și să facă apelul pentru umblarea pe calea Domnului. *Cel ce alege în mâna cui să se pună este întotdeauna omul!* ■

Gabriel Șvan este directorul Departamentului Libertate Religioasă și Comunicare, Conferința Muntenia.

ÎNTÂLNIREA MEMBRILOR AFDMC

Membrii Asociației Foștilor Deținuți pentru Motive de Conștiință (AFDMC) sunt invitați în Sabatul din 3 septembrie 2016 la a XXVIII-a Convenție a AFDMC, care se va desfășura în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea „Sălaj” din orașul Câmpina, str. Sălaj nr. 1. **Pentru detalii:** tel. 0744.51.31.24; e-mail: fostidetinutiazs@gmail.com

CA_iulie_2016.indd 7 22/06/2016 08:40:41

LIBERI, DAR... ROBI AI NEPRIHĂNIRII

Purtați-vă ca niște oameni slobozi (liberi), fără să faceți din slobozenia (libertatea) aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu. Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați, temeți-vă de Dumnezeu, dați cinste împăratului! (1 Petru 2:16-17)

ÎN AUZUL MULȚIMII, MÂNTUITORUL A DEFINIT LIBERTATEA PE CARE O ADUCEA CA O ELIBERARE DE PĂCAT ȘI DE CONSECINȚELE ACESTUIA, O ELIBERARE DIN GHEARELE VRĂJMAȘULUI ȘI DIN MOARTE.

Datorăm atât de mult Reformei și reformatorilor și nu puțini dintre noi ne întrebăm uneori cum ar fi arătat lumea noastră dacă Hus, Luther, Calvin, Zwingli și mulți alții nu s-ar fi ridicat, curajos și responsabil, pledând pentru libertate religioasă și de conștiință. În ce situație am fi azi dacă, acolo și atunci, acești oameni nu ar fi fost dispuși să meargă până la sacrificiul suprem pentru acest deziderat. Prin sacrificiul și determinarea lor, au recâștigat atunci un drept fundamental, o valoare de neprețuit. Am vizitat acum câțiva ani Geneva și Worms, două locuri atât de încărcate de istorie, de curaj, de pasiune și credință. Am vibrat într-un mod aparte în locurile unde Calvin a reușit să ridice din cenușă libertatea de a gândi, de a crede, de a deține Cuvântul. Am tremurat în Catedrala din Worms, unde Luther, în anul 1521, a stat singur în fața Dietei și a împăratului Carol Quintul, strigându-și dreptul la libertate de conștiință și credință.

Fără doar și poate, vremuri mari și oameni pe măsura vremurilor! Dar..., cu toată admirația și respectul pentru acești doi titani, rămâne ceva ce strică frumusețea tabloului. Cel puțin cei doi au uitat de cuvântul Mântuitorului, care spunea: „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel...” (Matei 7:12). La puțină vreme după afirmarea și recâștigarea dreptului de a avea propria conștiință, propria rațiune și de a crede, îi descoperim incapabili de a oferi aceste drepturi celor care gândeau și credeau diferit. Se pare că nici marele reformator Luther nu a înțeles lecția Mântuitorului. Atunci când luteranismul a prins cheag, scăpat de amenințarea Romei, a ajuns extrem de repede să le aplice același tratament intolerant valdenzilor, anabaptiștilor sau evreilor. În octombrie 1563, Calvin îl va trimite la moarte pe Michael Servetus, sub acuzația de erezie, doar pentru că unele puncte de credință erau diferite de ale lui. Mulți alții vor suporta o aspră persecuție, calvinismul arătându-se deseori la fel de intolerant ca Roma. În zilele regelui Eduard al VI-a al Angliei, într-o scrisoare trimisă lordului protector Somerset, Calvin îi cere acestuia să grăbească condamnarea la moarte a anabaptiștilor. Protestantismul era liber, dar îmbrăcase haina răutății! Protestantismul trăia liber, dar nu știa ce înseamnă cu adevărat libertatea.

Adevăratul sens al libertății

De-a lungul existenței sale, omul a tânjit după libertate. Filosofii au căutat s-o definească așezând conceptul în vârful preocupărilor lor filosofice. Conceptul de libertate a avut de-a lungul vremii multiple utilizări, nu de puține ori contradictorii. Înțeleasă ca „lipsa oricăror constrângeri”, libertatea, în combinație cu natura umană degradată, adeseori a transformat viața într-un adevărat iad. Și, din acest motiv, a rămas o continuă căutare după adevăratul sens al libertății ce aduce împlinire și fericire.

Libertatea este o valoare, așa cum afirmă și filosoful Cicero: „Libertatea este o posesiune de o valoare inestimabilă.” Ea este parte din existența omului, un drept oferit acestuia de către Dumnezeu, „libertatea este partea divină din el” (Petre Țuțea). Unii filosofi consideră că a fi liber înseamnă a face ce vrei, însă acesta nu este adevăratul sens al libertății. Adevărata libertate aducătoare de fericire se supune unor legi morale și juridice, după cum se exprima și Abraham Lincoln: „Libertatea nu este dreptul de a face ce vrem, ci de a face ce se cuvine.”

Pentru apostolul Petru, libertatea are valoare doar în dependență totală de Creator. „Purtați-vă ca niște oameni slobozi (liberi), ca niște robi ai lui Dumnezeu.” Isus Mântuitorul, ființa cu adevărat liberă și artizanul adevăratei libertăți aducătoare de fericire, a exprimat cel mai bine sensul adevăratei libertăți: „Vin să fac voia ta, Dumnezeule, și legea Ta este în adâncul inimii Mele.” Acesta era marele adevăr în stare să-i facă cu adevărat pe urmașii lui Isus oameni slobozi (Ioan 8:32).

CA_iulie_2016.indd 8 22/06/2016 08:40:43

Libertatea, în haina Duhului Sfânt

La fel ca lumina dezvăluită în culori de curcubeu, adevărata libertate aducătoare de fericire e colorată în nenumărate nuanțe aducătoare de binecuvântare. În relația de totală dependență față de Creator, creștinul e liber să fie bun, liber să fie altruist, liber să fie blând și răbdător, liber să fie respectuos și politicos, liber să slujească, liber să iubească chiar și pe cei care n-ar merita să fie iubiți, liber să ierte oricui, oricând, oricât, e liber... liber… liber.

Petru suferea văzând biserica timpului său încă incapabilă să trăiască adevărata libertate aducătoare de fericire. Nu o condamnă pentru această neputință, ci o sfătuiește cu iubire și răbdare, ca unul care a fost cândva neputincios și incapabil să se ridice la înălțimea Maestrului. Deși au trecut anii, răutățile tinereții au rămas ca niște cicatrice în sufletului lui. Și el a zis „Amin" când Iacov și Ioan au strigat în Samaria: „Să se pogoare foc din cer!" Când Isus le-a încredințat tainele Golgotei, chiar el s-a dovedit intolerant, spunându-I Mântuitorului: „Să Te ferească Dumnezeu, Doamne, să faci una ca asta!" Și cât de urât îi apărea acum momentul în care el se arătase dispus să ierte până la șapte ori, când libertatea cerea de șaptezeci de ori câte șapte. Și cât de frumos l-a tratat Isus! Acum, Petru e cu adevărat liber, vorbește ca Isus, gândește ca Isus, trăiește ca Isus! În deplină ascultare față de Dumnezeu, Petru îi iubește pe frați, îi cinstește pe oameni, respectă autoritățile. Adevărata libertate l-a îmbrăcat în haina roadei Duhului Sfânt! Și așa îi dorea și pe cei pe care îi păstorea, liberi și fericiți, în dependență totală de Dumnezeu.

Adevărata libertate – semn al apartenenței cerești

Cu adevărat nepământene par gândurile din Predica de pe Munte, o predică pentru oameni liberi pe acest pământ, posesori de pașaport pentru rai și veșnicie. Încă din Nazaretul natal, Isus a lansat tema eliberării: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război ***slobozirea*** și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului" (Luca 4:18). Apoi, în auzul mulțimii, a definit libertatea pe care El o aducea, o eliberare de păcat și de consecințele acestuia, o eliberare din ghearele vrăjmașului și din moarte. Nici firea pământească nu urma să mai domnească în viața celui liber în Domnul: „Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i-l și pe celălalt. Oricui vrea să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa. Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două. Celui ce-ți cere, dă-i și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute de la tine… Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc, ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri; căci El face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți. Dacă iubiți numai pe cei ce vă iubesc, ce răsplată mai așteptați? Nu fac așa și vameșii? Și dacă îmbrățișați cu dragoste numai pe frații voștri, ce lucru neobișnuit faceți? Oare păgânii nu fac la fel? Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit" (Matei 5:39-48).

Prin acest mod de a ne raporta la ceilalți, vor cunoaște toți că aparținem Celui ce este Calea, Adevărul și Viața sau, altfel spus, Adevărata Libertate!

DIN MODUL ÎN CARE NE RAPORTĂM LA CEILALȚI URMÂND MODELUL LUI ISUS, VOR CUNOAȘTE TOȚI CĂ APARȚINEM CELUI CE ESTE CALEA, ADEVĂRUL ȘI VIAȚA, ADEVĂRATA LIBERTATE.

În loc de epilog

„În materie de conștiință, sufletul trebuie să fie lăsat liber. Nimeni nu trebuie să stăpânească asupra minții altuia, să judece în locul altuia sau să-i prescrie ce e dator să facă. Dumnezeu îi dă fiecărui suflet libertatea de a gândi și de a-și urma propriile convingeri. „Fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu." Nimeni nu are dreptul să-și impună individualitatea sa ca model pentru altul. În Împărăția lui Hristos, nu există apăsare de a domni, nici o impunere de maniere. Îngerii cerului nu vin pe pământ să domnească și să impună să fie adorați, ci ei sunt trimiși să colaboreze cu oamenii pentru înălțarea omenirii."(Ellen G. White, *Cel așteptat de veacuri*, p. 449)

Fie ca toți cei aflați azi în fața Cuvântului să ne angajăm să trăim liberi în Hristos! Așadar: „Purtați-vă ca niște oameni slobozi (liberi), fără să faceți din slobozenia (libertatea) aceasta o haină a răutății, ci ca niște robi ai lui Dumnezeu! Cinstiți pe toți oamenii, iubiți pe frați, temeți-vă de Dumnezeu, dați cinste împăratului!" (1 Petru 2:16-17) și niciodată să nu uitați: „Tot ce voiți să vă facă vouă oamenii, faceți-le și voi la fel." (Matei 7:12) ■

Mihai Maur este președintele Conferinței Banat.

CA_iulie_2016.indd 9 22/06/2016 08:40:45

CREDINȚA ÎN ACȚIUNE...

Era o după-amiază frumoasă și liniștită de iarnă. Am păşit cu emoție în locuința unei familii din Bârlad, locuinţă în care cuvintele de ordine în ultimul an erau: „*Dumnezeu ne va asculta și pe noi.*” Pentru **Ionuț Pleșu** și familia lui, ziua aceea a fost răspunsul Cerului la rugăciunile și lacrimile lor. Ionuț este un tânăr cu dizabilităţi, condamnat să trăiască într-un scaun cu rotile de la vârsta de doi ani. Soția lui, Maria Magdalena, un copil nedorit, s-a născut cu grave probleme de sănătate și este de asemenea o persoană care își duce existența într-un scaun cu rotile. Fetița lor, Felicia, care a împlinit de curând vârsta de un an, este un copil frumos, sănătos, plin de viaţă, care reprezintă mângâierea celor doi.

Am cunoscut această familie prin intermediul pastorului de la Bârlad, Willy Cotruță, un om care a înțeles că misiunea unui pastor trece dincolo de predicare și înseamnă, poate mai mult decât orice, slujire. Această familie auzise de ADRA România (Agenţia Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor) de proiectele agenției și, în sinceritatea lor, ne-au aşteptat. Au fost convinși că Dumnezeu va privi spre necazul și suferința lor și le va asculta rugăciunile. Bucuria pe care am citit-o pe chipul lor în acea zi de iarnă m-a ajutat să înțeleg mai bine cuvintele Mântuitorului: „Cereți și vi se va da; căutați și veți găsi, bateți și vi se va deschide” (Matei 7:7).

Ionuț, care și-a clădit pe făgăduințele lui Dumnezeu visul de a avea o casă, are acum certitudinea că, atunci când crezi ceea ce Dumnezeu spune, visurile pot deveni realitate. El este omul care ne-a învățat încă o dată că, atunci când

tu faci primul pas, Dumnezeu este lângă tine și te ajută să îl faci pe al doilea. Și-a dorit o casă, dar aşteptarea lui a fost împletită cu munca lui, pentru că în fiecare zi îl veți găsi în piața din Bârlad, vânzând brățările pe care le confecționează împreună cu soția lui. Pentru el și familia lui, ADRA România și-a propus să construiască o locuinţă în cadrul proiectului „În sfârșit, acasă!”, locuinţă în care această familie cu dizabilităţi să se bucure de condiţii de viaţă decente. Acest proiect a strâns laolaltă oameni cu suflet din toate colțurile lumii și

ale țării. Sponsori și voluntari s-au unit într-un efort frumos și, într-un timp record (aproape două luni), visul lui Ionuț a devenit realitate.

Emilia este o fetiţă frumoasă, inteligentă, care la vârsta de nouă ani visează să devină medic. Este premiantă și este o elevă cu calificative foarte bune pe toată linia. Deși este doar în clasa a II-a, s-a remarcat în mod special prin pasiunea pe care o are pentru citit. Este un lucru rar să mai întâlnești astăzi copii, mai ales în mediul rural, care dau valoare cărților. Ea este unul dintre aceștia. Deși trăiește într-o localitate destul de săracă, în fiecare săptămână împrumută cărți de la biblioteca școlii pentru a le citi. Emilia ne-a fost recomandată de Primăria Parava, pentru a fi inclusă în proiectul ADRA „Vreau la școală”. Când am făcut prima vizită de evaluare, am descoperit într-o căsuță modestă și sărăcăcioasă o familie de oameni simpli, harnici, care-și cresc frumos copiii, oferindu-le dincolo de bucata de pâine un model de viaţă. I-am vizitat de atunci de multe ori și, astăzi, ne rugăm împreună, avem discuții despre Dumnezeu și despre Biblie, iar cei cinci copii ai familiei ascultă cu nesaț povestirile biblice, care îi fascinează.

Misiunea socială reprezintă o provocare, dar, în același timp, ar trebui să constituie și o prioritate pentru biserica creștină și pentru fiecare credincios. De-a lungul istoriei, sărăcia a fost considerată cea mai mare și des întâlnită încercare a umanității. Amprenta sa evidentă este, de obicei, fizică, dar perturbarea spirituală și emoțională pe care o poate provoca este mult mai istovitoare, în special asupra copiilor. Într-o societate în care „frângerea” aripilor celuilalt a

CA_iulie_2016.indd 10 22/06/2016 08:40:45

devenit un adevărat sport, Dumnezeu ne cheamă să trăim asemenea Mântuitorului, pentru a-i face fericiți pe ceilalți. Viața adevărată este o viață trăită pentru alții. O viață în care legi răni, în care bandajezi aripi, în care reclădești ceea ce alții dărâmă. O viață în care aduci bucuria în ochii celor lipsiți, faci să înflorească zâmbetul pe fețele scăldate în lacrimi. Modelul Domnului Hristos trebuie să fie și modul nostru de viață: „Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească."

În alergarea noastră, uităm adesea că suntem limitați în timp, că viața se scurge repede, că ne pierdem în mod progresiv omenia, bunătatea și sensibilitatea față de semenii noștri. Prea adesea, în mod inconștient, agățăm semnul „Nu deranjați" pe ușa vieții noastre, pentru că ne place confortul, siguranța, comoditatea și sedentarismul spiritual. Când a fost pe pământ, Mântuitorul ne-a lăsat un exemplu de ceea ce înseamnă dragoste autentică, slujire fără prejudecăți și sacrificiu pentru cei care, după calculele noastre, nu merită. De aceea, cred că, într-un fel sau altul, va trebui să redobândim înțelesul adevăratei dăruiri și slujiri care, fără îndoială, ne va aduce binecuvântarea trăirii unei vieți cu sens, în armonie cu misiunea și scopul pentru care Dumnezeu ne-a chemat la existență, ca popor. Teologul John Stott spunea: „Succesul unei biserici se vede pe străzi, nu în băncile ei."

Dintre proiectele ADRA, implementate în Conferința Moldova și care continuă an de an, putem aminti: „Vreau la școală" – cu 150 de copii beneficiari, „În sfârșit, acasă!", „Grădini roditoare", „Sprijin pentru fiecare", „Reclădind speranțe", „Speranță mai presus de ape". Un proiect frumos, specific pentru zona Moldovei, care este anul acesta la a cincea ediție, este proiectul „VIS DE COPIL". Acest proiect are ca beneficiari copii cu rezultate școlare foarte bune, asistați de ADRA prin proiectul „Vreau la școală", cărora le oferim în dar o tabără de o săptămână la Vatra Dornei. Dar pentru ca lucrul acesta să fie posibil, alți copii sunt gata să slujească prin muzică. Copiii din corurile Cantassimo, din Bacău, și Celest Harmony, din Matca, conduși de dna profesoară Simida Gherghe, sunt partenerii noștri în acest proiect, prin susținerea an de an a concertului umanitar „VIS DE COPIL", alături de alți invitați.

ADRA MOLDOVA
GABRIELA ISTRATE

DUMNEZEU NE CHEAMĂ SĂ TRĂIM ASEMENEA MÂNTUITORULUI: PENTRU A-I FACE FERICIȚI PE CEILALȚI. VIAȚA ADEVĂRATĂ ESTE O VIAȚĂ TRĂITĂ PENTRU ALȚII.

Proiectele ADRA implementate pe teritoriul Conferinței Moldova, alături de alte zeci de proiecte sociale desfășurate de membrii din bisericile locale, strâng laolaltă zeci de voluntari și sponsori și constituie ocazii binecuvântate atât pentru beneficiari, cât și pentru cei care se implică. Astfel de proiecte ne ajută să fim aproape de oamenii în nevoie, să dărâmăm prejudecăți, să stabilim relații de prietenie cu semenii noștri, inclusiv cu autoritățile locale, și în același timp contribuie la unitatea și revitalizarea bisericilor noastre.

Am doar cuvinte de recunoștință și mulțumire, în primul rând, pentru Dumnezeu, care ne este alături în toate proiectele, dar și pentru toți aceia care dăruiesc și sacrifică din timpul și resursele lor pentru ca alții să fie binecuvântați. Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să-i răsplătească și să le păstreze preocuparea de a face bine tuturor semenilor și, atâta timp cât încă mai putem sluji, să facem lucrul acesta cu dragoste, convinși fiind că, prin slujirea noastră, oamenii au șansa să-L cunoască pe Dumnezeu.

Te invit să mergi alături de noi acolo unde oamenii ne așteaptă... Dacă inima ta bate pentru misiunea socială și dacă vrei să te bucuri de o experiență de neuitat într-o echipă de voluntari, te așteptăm cu drag în echipa celor care au făcut din slujire un mod de viață. Dacă dorești să oferi și altora o fărâmă din binecuvântările primite de la Dumnezeu, nu ezita să ne contactezi la ADRA România, pentru ca împreună să alinăm măcar puțin din durerea acestei lumi. ■

Gabriela Istrate este asistent social, coordonator proiecte ADRA România.

CA_iulie_2016.indd 11 22/06/2016 08:40:45

PASTOR ROMÂN ÎN FRANȚA

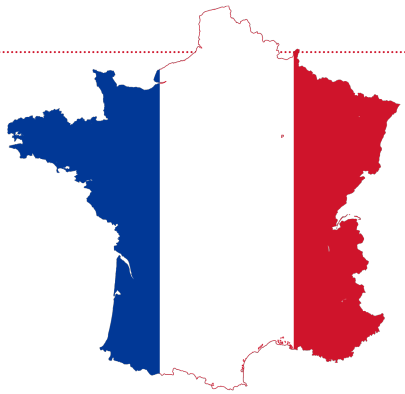

Îmi face o mare plăcere să mă adresez fraților și surorilor din România și mulțumesc *Curierului Adventist* pentru această ocazie care mi se acordă de a prezenta activitatea pe care o desfășor în momentul acesta în Franța.

După ce am terminat studiile de teologie în Germania, am păstorit, începând cu anul 1996, bisericile Popa Tatu și Militari, iar din 1999, districtele din Constanța – Speranța și Dumbrava Roșie. A fost un timp binecuvântat pentru care Îi mulțumesc lui Dumnezeu. Păstrez multe amintiri frumoase și port în inima mea persoanele de care am fost aproape și cu care am colaborat.

În anul 2008, am răspuns unei chemări venite din partea Conferinței Franța Nord și am preluat de la fratele Emil Lazăr unul din cele două districte românești din Paris. Începând cu luna ianuarie 2011, am avut în păstorire, pe lângă bisericile românești, și biserici de limba franceză, iar din toamna lui 2014, am preluat un district format doar din biserici de limba franceză.

Districtul pe care îl păstoresc în acest moment are o grupă unde se adună 30-40 de oameni în fiecare Sabat, două biserici de 200 de membri și una de 400.

Specificul bisericilor din Franța

În continuare, aș dori să vă prezint specificul bisericilor de limba franceză în comparație cu bisericile românești și, de asemenea, specificul lucrării pastorale din Franța.

Din punct de vedere religios, Franța este unică, o moștenire a Revoluției Franceze. Aici statul nu recunoaște bisericile, niciuna dintre ele, iar slujba de pastor sau preot nu există în nomenclatorul de stat. Ca să poți funcționa și să fii recunoscut, fiecare biserică locală și apoi conferințele și Uniunea trebuie să formeze o asociație sau, mai bine zis, două, deoarece asociația „cultuală” care organizează serviciile divine nu are voie să aibă activități de tineret, Școală de Sabat sau evanghelizare; pentru statul francez, acestea sunt activități culturale, așa că trebuie să creezi și să funcționezi și cu o altă asociație de acest gen.

Vă dați seama câte complicații creează această situație doar în ceea ce privește calitatea de membru, fiecare membru aparținând bisericii, unei asociații cultuale și încă unei asociații culturale. În plus, o mare problemă apare din cauza faptului că legea franceză interzice ca din banii de zecime, care aparțin asociației cultuale, să se finanțeze activitatea de tineret sau evanghelizarea, pe care le consideră activități culturale.

Astfel este nevoie de foarte multă înțelepciune și de multă administrație pentru ca biserica să-și poată desfășura activitatea într-un cadru legal. În plus, societatea franceză este pătrunsă foarte puternic de ateism și este extrem de greu să porți discuții legate de religie.

CA_iulie_2016.indd 12 22/06/2016 08:40:50

În ce privește Biserica Adventistă, membrii așa-numiți „metropolitani", de culoare albă, reprezintă o minoritate. Marea majoritate provin din teritoriile franceze de peste ocean, mai ales din Antilele Franceze, Guadalupe și Martinica, unde biserica noastră este foarte puternică. Începând din anii '70, un număr tot mai mare de antilezi au venit în metropolă pentru a găsi de lucru și în acest moment ei sunt majoritari în bisericile franceze, deși aproape toate bisericile reprezintă un amestec cultural, având membri veniți din Antilele Franceze, Haiti, Africa, India, Mauritius, Madagascar, Brazilia, țările europene etc.

Niciodată nu aș fi crezut, atunci când am început lucrarea de pastorație la București, că Dumnezeu mă va chema să păstoresc biserici de limba franceză, unde sunt unul dintre puținii și uneori singurul de culoare albă. Ceea ce pot să vă spun este însă că mi-a fost confirmat un lucru extraordinar. Dacă ceea ce contează cel mai mult pentru tine, dacă identitatea ta principală nu este legată de țara sau de locul de unde provii, sau eventual de culoarea pielii, și dacă în primul rând ești un creștin adventist de ziua a șaptea, atunci frații și surorile tale vor fi oamenii care merg în aceeași direcție cu tine, iar diferențele culturale vor deveni un mijloc de creștere și îmbogățire, și nu unul de separare.

Primirea pe care mi-au făcut-o bisericile de limbă franceză a fost una extraordinară și niciun singur moment nu am simțit vreo rezervă legată de faptul că provin dintr-o altă cultură. De altfel, adventismul românesc, pe care îl reprezint, are o foarte bună imagine în bisericile franceze. Frații francezi privesc cu multă admirație ceea ce biserica din România a reușit să realizeze în ce privește numărul de școli și licee, centrele de sănătate etc. De altfel, pentru luna iulie 2016, am rezervat la Centrul de Sănătate de la Podiș o serie întreagă pentru membrii din bisericile pe care le păstoresc și după încheierea listei am primit încă foarte multe cereri de la persoane care ar fi vrut să vină.

Ei bine, prin ce se deosebește o biserică de limbă franceză, formată în majoritate din antilezi, de una românească? La serviciile divine, muzica, ocupă un loc mai important din punct de vedere al timpului decât în bisericile române. După deschidere și strângerea darurilor, are loc un moment de adorare la care participă de obicei întreaga adunare și care conține 3-4 cântări. De regulă, nu pianul conduce cântarea, ci unul, doi până la patru cantori. Când este bine condus, acest moment pregătește predica într-un mod extraordinar.

De altfel, trebuie spus că am descoperit că antilezii sunt un popor cu un talent muzical extraordinar. Din zece persoane, cel puțin opt pot fi soliști. Există și anumite probleme, deoarece, prin introducerea bateriei, muzica poate depăși un anumit volum, iar ritmul este uneori problematic. Este unul din capitolele la care lucrăm pentru a ameliora ceea ce trebuie ameliorat. Însă, când totul se desfășoară bine, momentul de adorare este un regal. De altfel, cântările nu sunt alese pe loc, ci, în fiecare lună, echipa responsabilă se întâlnește o duminică întreagă și pregătește acest moment.

Și aici ajung la un element foarte important. Fiecare biserică are foarte multe activități. Atât de multe, încât este extrem de dificil uneori să găsești loc sâmbăta după-amiaza și duminica pentru toate departamentele și persoanele care vor să se întâlnească. Și încă îmi spun că la ei, în Antile, activitățile sunt și mai numeroase. Practic, acești oameni își petrec aproape tot timpul liber la biserică, implicați în activitățile ei. În plus, nu este nevoie ca pastorul să fie implicat în toate, pentru ca acestea să funcționeze. Membrii laici le conduc și le dirijează pe cele mai multe dintre ele.

Prezbiterii au un rol foarte important. În afară de predicarea Cuvântului și de vizite, ei rezolvă foarte multe din problemele care apar, astfel că multe dintre acestea sunt rezolvate înainte să ajungă la pastor. Tot ei efectuează pregătirea premaritală și chiar botezurile, în anumite situații. De altfel, în afara comitetului bisericii funcționează și un consiliu al prezbiterilor, care se întâlnește regulat.

Alegerile nu se desfășoară sâmbăta, ci în timpul săptămânii și pot dura uneori destul de mult. În general, ele încep în martie-aprilie și în mai-iunie se ia votul pentru noua echipă, dar echipa veche funcționează până la sfârșitul lunii septembrie, când se face trecerea la cea nouă.

Nunțile, de asemenea, sunt oarecum diferite. De obicei, sunt foarte multe persoane invitate la masă, dar expresia românească „să mănânci ca la nuntă" nu este cunoscută. Masa este una destul de simplă – cu aperitiv, un singur fel și desert – și nu există presiunea de a oferi un dar. Masa de la nuntă este văzută ca o ocazie de părtășie.

În ceea ce privește doctrina și modul de viață, bisericile antileze sunt foarte apropiate de modul în care credința este trăită în bisericile românești.

ACEEASI DIRECȚIE
ERWIN KESTNER

DACĂ IDENTITATEA TA PRINCIPALĂ NU ESTE LEGATĂ DE ȚARA SAU DE LOCUL DE UNDE PROVII, SAU EVENTUAL DE CULOAREA PIELII, ȘI DACĂ ÎN PRIMUL RÂND EȘTI UN CREȘTIN ADVENTIST DE ZIUA A ȘAPTEA, ATUNCI FRAȚII ȘI SURORILE TALE VOR FI OAMENII CARE MERG ÎN ACEEAȘI DIRECȚIE CU TINE, IAR DIFERENȚELE CULTURALE VOR DEVENI UN MIJLOC DE CREȘTERE ȘI ÎMBOGĂȚIRE, ȘI NU UNUL DE SEPARARE.

CA_iulie_2016.indd 13 22/06/2016 08:40:50

Acțiune umanitară desfășurată de francezi în România

În ultima parte, aș vrea să vă prezint una din acțiunile cele mai frumoase pe care Dumnezeu mi-a permis să le organizez și care demonstrează că, dincolo de diferențele culturale sau de culoare, cel mai important este faptul că formăm un singur popor.

În timp ce păstoream bisericile române, am început să organizez tabere umanitare în România. La început la Câmpeni, județul Alba, și din 2014 încoace, la Vatra Dornei. Scopul acestor acțiuni a fost acela de a permite în primul rând tinerilor care trăiesc în Franța să cunoască sărăcia și dificultățile în care trăiesc unii oameni și bucuria pe care o poți trăi când îi ajuți pe alții. Am fost plăcut surprins de entuziasmul membrilor antilezi de a se înscrie în acest proiect, încât a devenit foarte dificil să îi înscriu pe toți cei care vor să participe.

Dacă până în 2014 am organizat câte o săptămână, în 2015 și în 2016 au fost necesare două săptămâni pentru a le permite tuturor celor care doresc să participe s-o facă. Astfel, din 17 aprilie până la 1 mai 2016, am organizat această acțiune cu participarea a 40 de persoane, în două serii. Acțiunea este susținută financiar de către bisericile care organizează colecte și acțiuni diferite pentru a strânge sumele necesare. În 2015 și 2016, am organizat și câte un concert de caritate în colaborare cu bisericile române, astfel că am avut în total un buget de 6 000 de euro pentru ajutorarea celor săraci.

Odată ajunși în România, ne bazăm pe activitatea pe care bisericile locale o desfășoară pentru a-i găsi pe cei care sunt în nevoie. Cu banii strânși, cumpărăm alimente, facem pachete (între 15-20 kg) și apoi mergem la cei care sunt lipsiți și le oferim câte un pachet, discutăm, cântăm și ne rugăm împreună cu ei. De fiecare dată, cei care au participat au fost foarte impresionați de felul în care am fost primiți în casele oamenilor, de faptul că, în ciuda sărăciei, majoritatea caselor erau curate și că mulți dintre cei vizitați au fost mai impresionați de vizită, de cântări și de rugăciuni decât de ceea ce au primit.

Fără nicio excepție, toți cei care au participat au fost mișcați de sărăcia pe care au întâlnit-o, dar și de demnitatea cu care cei mai mulți i-au primit. Tinerii au promis părinților că nu vor mai fi nemulțumiți de ceea ce au. Iar mai mult decât atât, fiecare a putut descoperi cât de adevărat este cuvântul care spune: „Este mai ferice să dai decât să primești.” Au putut experimenta bucuria pe care o resimți atunci când ai ocazia să faci bine. Mai mult, România li s-a părut o țară extraordinară, atât în ceea ce privește frumusețea peisajelor, dar mai ales pentru felul în care au fost primiți. Și ce m-a bucurat cel mai mult a fost că toți au rămas impresionați de adventismul din România, de activitatea pe care biserica o desfășoară, de frumusețea bisericilor adventiste.

Sabatul din 30 aprilie 2016, l-am petrecut la Pătrăuți, județul Suceava și, ca de fiecare dată, după o săptămână plină și obositoare, Sabatul a fost încununarea unei săptămâni dedicate slujirii și un moment extraordinar. Tinerii antilezi și cei din Pătrăuți s-au împrietenit atât de repede și s-au înțeles atât de bine, încât a devenit foarte dificil să ne despărțim seara.

Așa cum am spus, în urmă cu câțiva ani nu puteam să îmi imaginez că voi fi chemat să lucrez într-un astfel de cadru, dar cu atât mai mult sunt conștient că Dumnezeu este Cel care m-a chemat și că, atunci când suntem gata să răspundem chemării Sale, El ne binecuvântează din plin. Sper că am reușit să vă prezint o fotografie a activității și a frumuseții lucrării pe care Dumnezeu mi-a îngăduit să o desfășor în Franța.

Doresc tuturor cititorilor să trăiască bucuria de a-L sluji pe Domnul și Mântuitorul nostru și să știe ca Dumnezeu are un popor care, chiar dacă este răspândit pe întregul pământ, din culturi diferite, merge în aceeași direcție și va aduce la îndeplinire misiunea care i-a fost încredințată. ■

Erwin Kestner este pastor în Franța.

CA_iulie_2016.indd 14 22/06/2016 08:40:51

CINE A REPARAT ACOPERIȘUL?

În Marcu 2:1-4 citim o întâmplare extraordinară. Isus Se întoarce în Capernaum și mulțimea se adună să-L asculte. O evanghelizare, cum am spune noi astăzi. Ceva normal, și totuși se întâmplă ceva cum rar ne este dat să auzim.

Dar să lăsăm imaginația să zboare și să mergem în casa lui Simon, unde nu era loc nici să arunci un ac. Deși ascultătorii erau persoane diferite ca pregătire și intenții, acolo era liniște – vorbea Isus. Erau adunați căutători sinceri ai adevărului, curioși, oameni cu probleme fizice și spirituale, dar și farisei și cărturari, care căutau motive să-L acuze pe Isus. Dar să continuăm povestirea. În timp ce Isus vorbea, se aud zgomote, parcă venite de undeva de sus, începe să cadă praf, pământ și chiar bucăți de țiglă și cărămidă.

Cutremur? Nu. Isus Se oprește din discursul Său. Simon se uită cu uimire cum în tavan apare o deschizătură, se vede cerul și, deodată, patru indivizi coboară o targă improvizată pe care se află un slăbănog, un paralitic. Personal, nu știu cum aș fi reacționat dacă cineva mi-ar fi stricat ceva la casă. Cert este că dorința celor cinci de a ajunge la Isus și credința lor în El au înlăturat orice obstacol. Inclusiv tavanul sau acoperișul.

În acea zonă geografică, pe timpul acela, acoperișurile erau simple terase unde se putea ajunge urcând pe o scară exterioară. Relatarea Bibliei continuă cu minunea vindecării, dar păstrează tăcere asupra unui lucru interesant, asupra căruia aș vrea să meditățm: Cine a reparat acoperișul? După ce s-a înfăptuit minunea, toți au plecat la casele lor, dar gazda a rămas cu acoperișul stricat. Biblia păstrează tăcere asupra acestui aspect (vom afla în veșnicie), dar cred că merită să meditățm puțin la întrebarea: Cine a reparat acoperișul?

Erau prezenți farisei și cărturari, dar scopul lor era acela de a-L spiona pe Isus, de a nota cuvintele Lui, ca apoi să-L poată acuza. Sigur, ei nu au reparat acoperișul. Curioșii? Ei vin, ascultă și pleacă după ce le-a fost satisfăcută curiozitatea. Simon? Poate, dar nu era normal. El pune casa la dispoziție și tot el să suporte paguba? Cel vindecat și prietenii lui? Bucuria lor era prea mare, așa că au plecat plini de entuziasm. Isus? Mi-ar fi plăcut, dar chiar vrem să le facă El pe toate? Personal, cred că cel care a reparat acoperișul a fost o persoană care tace și face. Unul care nu are nevoie să fie ales într-o slujbă în biserică pentru a face ceva pentru semenii săi. Unul care respectă regula „să nu știe stânga ce face dreapta". Un om simplu, dar plin de dragoste și de dorința de a-și ajuta semenii. Și lista ar putea continua.

Trăim într-o lume în care doar un astfel de om se oprește să-l ajute pe cel în nevoie. Este dureros să vezi „acoperișuri stricate" peste tot: în familii, în biserici, în societate. Este nevoie doar să te uiți și să vezi. Un proverb spaniol spune: „Orb nu este cel care nu vede, ci acela care nu vrea să vadă." Adică, cel ce trece nepăsător pe lângă un „acoperiș stricat" și spune că nu este treaba lui. Nu cumva misiunea noastră este aceea de a repara acoperișurile stricate? Nu cumva Mântuitorul, la revenirea Lui, ne va întreba câte acoperișuri am reparat, nu câte predici am prezentat în fața ascultătorilor?

Te provoc să începi cu repararea „acoperișului" casei tale și apoi să continui cu celelalte. Închei cu întrebarea care i-a fost pusă lui Ioan de delegația venită de la Ierusalim. Întrebare pentru mine și pentru tine: „Dar cine ești?... Ce zici tu despre tine însuți?" (Ioan 1:22). Dumnezeu să ne ajute să răspundem corect la această întrebare și să fim cu adevărat niște „reparatori de acoperișuri". ■

TREC ĂTORI NEPĂSĂTORI

MIRCEA BUGESCU

NU CUMVA MISIUNEA NOASTRĂ ESTE ACEEA DE A REPARA ACOPERIȘURILE STRICATE? NU CUMVA MÂNTUITORUL, LA REVENIREA LUI, NE VA ÎNTREBA CÂTE ACOPERIȘURI AM REPARAT, ȘI NU CÂTE PREDICI AM PREZENTAT ÎN FAȚA ASCULTĂTORILOR?

Mircea Bugescu, Biserica Adventistă Pamplona, Spania

CA_iulie_2016.indd 15 22/06/2016 08:40:52

PÂNĂ AICI, DUMNEZEU NE-A AJUTAT

Totul a început acum zece ani, în 2006, când ne-am hotărât că trebuie să facem ceva pentru semenii noştri de aici, de lângă noi. Trăiam frumos sau cel puţin aşa credeam noi, concentrându-ne asupra vieţilor şi familiilor noastre. Nimic rău până aici, numai că nouă, mie şi prietenelor mele, ne plăcea să ne spunem creştine şi chiar eram un pic mândre de noi şi de faptul că „aveam întreg adevărul".

Simţeam însă că ne lipseşte ceva. Studiam, ştiam mai multă sau mai puţină teorie, dar... cam atât. Ba nu, mergeam la biserică, aveam un spirit critic foarte ascuţit în ceea ce priveşte calitatea programelor de acolo, chiar participam activ la ele, dar tot ne lipsea ceva.

Într-o zi, ne-am hotărât să ne folosim cunoştinţele medicale pe care le aveam, pentru a-i ajuta şi pe alţii, nu doar familiile noastre. Şi aşa am ajuns la Valea Pojarului, în judeţul Gorj, unde am început să simţim împlinirea şi satisfacţia pe care ţi-o dă lucrul pentru alţii.

Au urmat apoi alte acţiuni, mai aproape sau mai departe de locul în care trăiam, până când am considerat că trebuie să facem încă un pas. Motivate de experienţa unor copii de 12 ani care au participat la câteva acţiuni ale organizaţiei Share Him, în Africa, ne-am hotărât să facem un pas în gol, aşa îl consideram pe atunci, în 2006, când ne-am înscris ca participante la o astfel de acţiune Share Him (asociaţie din Carolina de Nord, SUA, care se ocupă cu organizarea de campanii de evanghelizare susţinute de către laici în toată lumea). Aşa am ajuns în Uganda opt prietene, care nu ştiam deloc la ce ne expuneam, hotărâte doar să ajungem acolo, chiar dacă, în loc de două, am făcut patru zile de la Bucureşti la Entebee. Nu ştiam atunci că toate situaţiile prin care am trecut nu au făcut altceva decât să ne pregătească pentru anii care urmau, pentru că aşa cum ni s-a spus, ne-am „îmbolnăvit"... şi am continuat să mergem în astfel de călătorii de atunci şi până acum.

De fiecare dată când ajungeam la destinaţie (Kenya, Tanzania, Malawi, India, Filipine, Haiti), ne întrebam: „Ce căutăm din nou aici?" şi, de fiecare dată când încheiam o astfel de acţiune, ne uitam una la alta şi ne întrebam: „Unde mergem anul viitor?" Şi asta pentru că satisfacţiile lucrului pentru semeni, conştientizarea că puţinul investit de noi înseamnă, uneori, pentru cei cu care lucram diferenţa

între viață și moarte, ne motivau să mergem înainte.

Primii trei ani am fost incluse în campaniile organizate de Share Him, dar, din septembrie 2008, când învățaserăm cum să ne organizăm, oamenii ne cunoșteau și am început să primim invitații să lucrăm în diverse locuri, în domeniul medical, acolo unde ne pricepeam cel mai bine, am început să plecăm pe cont propriu, însoțite însă de un număr mai mic sau mai mare de alți voluntari, printre care și câțiva pastori, dând curs invitațiilor pe care le primeam. Așa se face că am lucrat la Adventist Hospital în Malamulo, Malawi, în 2009, apoi într-un spital improvizat în Port au Price, Haiti, după cutremurul din ianuarie 2010, în 2012 la Adventist Hospital în Nuzvid, Andhra Pradesh, India, sau am organizat clinici mobile în Filipine (insulele Ilo Ilo și Sicogon), India (Kolegal), Malawi (Mzuzu și Matandani Mission), Uganda (insula Buwuma), ca să amintesc doar câteva locații. Și, pe lângă activitatea medicală, în aceleași locuri, seara se desfășura câte o serie de prelegeri care includeau o povestire biblică pentru copii, un seminar de sănătate și o prelegere teologică.

În ultimii ani, ne-am concentrat asupra unor proiecte de durată mai lungă, începute în Uganda și Malawi, și care se derulează și în prezent cu ajutorul prietenilor noștri din cele două țări, care au ales să ni se alăture în proiectele din țările lor, dar și datorită voluntarilor din România sau din alte locuri.

În primul rând – Școala Bukula de pe insula Buwuma, din Uganda, unde am fost de mai multe ori, încercând să susținem demersul celor de acolo care vor să le dea o șansă fetelor și băieților care aleg să învețe și să încerce să-și croiască un alt drum în viață decât ceea ce le oferă insula, și anume băieții să devină pescari la 13 ani pentru a fi în stare să se întrețină, iar fetele să se căsătorească de la 12-13 ani, din aceleași considerente.

În al doilea rând – proiectul Matandani, din Malawi, unde am încercat să repunem pe picioare singura școală de meserii din acea țară și unde, din 2011, o familie de români, Ionuț și Loredana Croitoru, lucrează încercând să ducă la bun sfârșit acest proiect. Anul acesta le expiră contractul și încă mai căutăm înlocuitori pentru ei.

Unii ne întrebă de ce continuăm să plecăm de acasă în fiecare an, în concediul nostru de odihnă, privând familia de prezența noastră, ba uneori, luându-i

INVESTIND ÎN OAMENI

VIOLETA PIȚURLEA

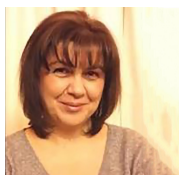

PENTRU A FACE CEVA PENTRU CEI DIN JURUL TĂU, AI NEVOIE ÎN PRIMUL RÂND DE DISPONIBILITATE ȘI DE OCHI DESCHIȘI PENTRU A VEDEA OCAZIILE PE CARE DUMNEZEU ȚI LE OFERĂ PENTRU A-ȚI FOLOSI DARURILE DATE TOT DE EL.

CA_iulie_2016.indd 17 22/06/2016 08:40:58

VIAȚA ARE SENS CÂND TRĂIEȘTI PENTRU A FI UN MIJLOC PRIN CARE DUMNEZEU LUCREAZĂ PENTRU CEILALȚI ȘI, IMPLICIT, BINECUVÂNTĂRILE CURG ȘI ÎN VIAȚA TA.

și pe copiii sau pe soții noștri cu noi, de ce ne expunem la atâtea pericole când am putea să stăm liniștite, fără să „riscăm" atâtea (am pus aceste cuvinte în ghilimele pentru că noi nu avem impresia că facem aceste lucruri). Nu pot să răspund decât că nu cred că am putea face altfel, că am ales să Îl credem pe Domnul nostru pe cuvânt atunci când ne-a spus să ne ducem în toată lumea pentru că El va fi cu noi. Și până acum S-a ținut de cuvânt, a fost cu noi, nu am pățit nimic rău, dimpotrivă, am constatat mult mai pregnant că suntem în mijlocul unui război dintre bine și rău, conștientizând pe moment sau mai târziu, sau poate până acum nu, prezența îngerilor alături de noi atunci când în urma noastră s-au dezlănțuit, de mai multe ori, fie războaie, fie calamități naturale exact în locurile în care fuseserăm cu câteva zile înainte.

Unii ne întreabă dacă mai mergem sau până când avem de gând să facem asta. Unele dintre prietenele mele care, din motive independente de voința lor, au fost nevoite să renunțe o dată sau de două ori de a mai merge împreună cu mine, ar putea să spună mai bine ce au simțit în acele ocazii și cu câtă ardoare au așteptat să revină în echipa care face aceste deplasări. În ceea ce mă privește, pot spune că, atâta timp cât vom avea posibilități și invitații, vom încerca să le onorăm.

Alții ne întreabă dacă viața noastră s-a schimbat de când facem aceste deplasări. Acestora le pot răspunde că „da", cu siguranță. Și, dacă ar fi să spun de ce, atunci aș putea spune că, după toți acești ani, știm în cine credem, am „gustat" și am văzut cum este Dumnezeul nostru, un Dumnezeu puternic, iubitor, atent, implicat până în cele mai mici amănunte în viața fiecărui om de pe acest pământ, gata oricând să ne ajute și să intervină atunci când avem nevoie, uneori chiar înainte de a-I cere noi sau de a conștientiza nevoia noastră. Și că atunci când știi asta, toată viziunea asupra vieții ți se schimbă. Atunci viața ta are un sens, trăiești pentru a fi un mijloc prin care Dumnezeu lucrează pentru ceilalți și, implicit, binecuvântările curg și în viața ta. Și am mai învățat în acești ani că, pentru a face ceva pentru cei din jurul tău, ai nevoie în primul rând de disponibilitate și de ochi deschiși pentru a vedea ocaziile pe care Dumnezeu ți le oferă pentru a-ți folosi darurile date tot de El.

Anul acesta, în luna iulie, ne vom reîntoarce în Filipine, pe insula Camotes, să facem aceleași lucruri cu care ne-am obișnuit în fiecare vară de zece ani încoace, adică o clinică mobilă timp de o lună, de data aceasta având în echipă 25 de persoane, dintre care cinci medici și cinci pastori sau studenți la teologie, care vor ține timp de două săptămâni prelegeri în șapte locații de pe insulă.

Călătoria începută acum zece ani continuă. Ceea ce va fi în viitor nu știm, însă ceea ce putem spune în acest moment este doar că... „până aici ne-a ajutat Dumnezeu". ■

Violeta Pițurlea este medic primar ORL, doctor în științe medicale.

CA_iulie_2016.indd 18 22/06/2016 08:41:00

SANCTUARUL, ELLEN WHITE ȘI PRIMELE PROVOCĂRI ISTORICE (IV)

DOCTRINA JUDECĂȚII
FLORIN LAIU

Introducere

Ellen White (1827–1915) a scris despre acest subiect în mai multe cărți, articole și scrisori personale, dând subiectului o importanță capitală. Există și o compilație cu multe scrieri ale ei pe tema sanctuarului.[1] Viziunile ei includ sanctuarul ceresc încă din 1844. Dar aplicarea specifică a textului din Daniel 8:14 la sanctuarul ceresc și doctrina despre curățirea acestui sanctuar au fost preluate de Ellen White de la Crosier, așa cum am arătat în numărul anterior al revistei. Cât privește teologia lui J. N. Andrews, U. Smith și James White, este adevărat că Ellen White a fost influențată de scrierile acestor pionieri, dar și pionierii au fost influențați de viziunile ei.

O prezentare cu autoritate a subiectului sanctuarului și a judecății se găsește în capitolele specifice ale cărții *Tragedia veacurilor*. Dar descoperirile lui Ellen White în legătură cu acest subiect necesită cercetări aprofundate, ca și subiectul biblic în sine. Vom atinge aici câteva probleme care trebuie depășite înainte de a progresa în înțelegerea subiectului.

Ellen White și viziunile sanctuarului

Pentru comparație, să începem cu Ioan. Relatările vizionarului cărții Apocalipsa par contradictorii, la prima vedere. El a văzut un templu având aproape toate obiectele și ritualurile care erau pe pământ (sfeșnic, altar, tămâiere, chivot etc.); apoi, când a văzut Cetatea Sfântă, a recunoscut că ea este sanctuarul locuinței lui Dumnezeu cu oamenii (Apocalipsa 21:2-3), descrisă sub forma unui cub, asemenea Sfintei Sfintelor (Apocalipsa 21:16; 1 Împărați 6:20), iar în cetate, nu a văzut niciun templu (Apocalipsa 21:22). Să fie oare templul menționat în Apocalipsa 3:12; 7:15 sau cel din Apocalipsa 11:1-2,19 în afara cetății? Sau există poate mai multe temple în cer, unul dintre ele fiind muzeu sau spațiu de ceremonii, care urmează să dispară?

Imaginația omenească poate crea tot felul de fantasme, plecând de la textul biblic. Multe dintre acestea pot fi nevinovate, dar nu și utile. Viziunile totuși nu sunt fantasme, ci descoperiri divine folositoare, chiar atunci când nu sunt decât proiecții cu rol pedagogic, ca și parabolele lui Isus. Concluziile omenești pe care le tragem din viziuni pot fi însă greșite.

Ioan vede în cer un miel cu șapte ochi, un balaur, ființe cu chip de bou sau de leu și pline de ochi, vase pline de tămâie sau de mânie, lire antice… A văzut chiar și șapte candele aprinse, plasate chiar în fața tronului Aceluia care strălucește mai puternic decât soarele la amiază. Pe cine să lumineze bietele candele? A transforma viziunile acestea în informații video despre cer este o greșeală. Ele sunt numai lecții spirituale dramatizate, ca pentru copii.

VIZIUNILE LUI ELLEN WHITE (HARMON) CARE DESCRIU SANCTUARUL CERESC AU ACELAȘI CARACTER PEDAGOGIC CA ALE LUI IOAN.

Viziunile lui Ellen White (Harmon) au același caracter pedagogic ca ale lui Ioan. În prima viziune, primită în 1844[2], ea a văzut sanctuarul ceresc *deasupra* cetății și în el i-a văzut pe patriarhi, pe Noe și pe Daniel. Dincolo de catapeteasma de argint, a văzut sala chivotului și i s-au arătat în chivot vasul cu mană și toiagul lui Aaron, ba încă și niște vergi de aur, cu fire de argint, pe care se întindea viță-de-vie cu struguri uriași. Și a văzut pe Isus culegând de acolo mană, struguri, rodii etc. pentru marea Cină care avea loc jos, în cetate.

În aceeași viziune însă, lui Ellen Harmon i s-a arătat un templu *în afara cetății*, pe Muntele Sionului, unde nu intră decât cei 144 000 (cf. Apoc. 7:15; 14:1). Templul era înconjurat de alți șapte munți, descriși frapant ca în unele apocrife[3], și având șapte coloane, după modelul casei înțelepciunii din Proverbele 9:1. Fără catapeteasmă, fără altar, fără chivot, doar cu tăblițe de piatră, gravate cu numele celor 144 000, ca împlinire a promisiunii din Apocalipsa 3:12.

În februarie 1845, Ellen Harmon[4] a avut o viziune care ilustra experiența închinătorilor milleriți de la 22 octombrie 1844 și de după aceea. I s-a arătat tronul Tatălui și al Fiului (un singur tron)

CA_iulie_2016.indd 19 22/06/2016 08:41:00

în Sfânta, apoi mutându-se în Sfânta Sfintelor. În acest sanctuar ceresc (a cărui așezare nu este specificată), închinătorii sunt văzuți în fața tronului, ba încă Diavolul însuși ocupă la un moment dat locul tronului în Sfânta. În mod clar, viziunea avea caracter pedagogic și se adresa milleriților care respingeau lumina sanctuarului și a Sabatului și care în curând aveau să accepte argumentele spiritismului.

În această viziune, Isus trece dincolo de perdea, în Sfânta Sfintelor, în timp ce credincioșii Îl așteaptă în Sfânta. În altă descoperire însă, Ellen White îi va descrie pe credincioși urmându-L pe Isus în Sfânta Sfintelor.[5] Isus este văzut ca Mare-Preot, având la poalele odăjdiilor clopoței și rodii. Dar în Ziua Ispășirii, pontiful slujea în veșmântul simplu de in, fără niciun fel de clopoței (Leviticul 16:4,32). Caracterul suprarealist, didactic al viziunilor este astfel evident. Dacă le luăm în sens realist, literal, atunci le punem în conflict cu Biblia și cu bunul-simț și în conflict unele cu altele.

În 1847, lui Ellen White i s-a arătat din nou sanctuarul[6], de data aceasta *în* cetate. Acest templu avea uși, perdele, două încăperi și mobilierul cunoscut: altarul, sfeșnicul, masa cu pâinile, cădelnița[7], chivotul cu heruvimi de aur, deasupra căruia era slava Domnului, fumul de tămâie care se ridica împreună cu rugăciunile sfinților și Isus, care mijlocea acolo. În același timp, acest sanctuar era absolut pustiu, un fel de muzeu, în care Isus era singurul ghid al profetului.

DETALIILE FOARTE TERESTRE ALE SANCTUARULUI CERESC AU FOST ARĂTATE PENTRU A ÎNCURAJA STUDIUL TIPOLOGIEI SANCTUARULUI, DAR ÎN NICIUN CAZ PENTRU A NE CRAMPONA DE IMAGINEA UNUI SANCTUAR CERESC DUPĂ CHIPUL CELUI PĂMÂNTESC.

Viziunea se încheie descoperind conținutul chivotului: vasul cu mană, toiagul lui Aaron și tablele Decalogului, pe care Isus le deschide, indicând porunca a patra. Apoi întreaga morală a viziunii cade pe rolul Sabatului ca test decisiv escatologic. În acest mod, sanctuarul văzut nu este decât un context teologic și ornamental, o cale spre înțelegerea relației dintre Hristos, Sabat și judecata celor vii, neavând nimic de a face cu prezența în cer a mesei pâinilor, a toiagului lui Aaron sau a catapetesmei.

Într-o viziune din 1849, Ellen White vede doar Sfânta Sfintelor[8] în ceruri, unde Isus ca Mare-Preot mijlocește pentru sigilarea „celor 144 000" ai lui „Israel", purtând veșmântul cu clopoței și rodioare; un veșmânt despre care am văzut că nu era specific intrării în Sfânta Sfintelor, dar era specific ieșirii marelui-preot în fața poporului. Viziunea aceasta pare să aibă loc în cetate.

În altă viziune din 1849 (martie)[9], Ellen White primește instrucțiuni privitoare la „ușa închisă", și anume că se închisese ușa din Sfânta, dar se deschisese ușa din Sfânta Sfintelor. O asemenea viziune poate fi înțeleasă numai în cadrul limbajului folosit de adventiști la data aceea (Matei 25:10), subliniind că o nouă etapă, finală, decisivă, a fost inaugurată (Apocalipsa 3:8). Dacă, dimpotrivă, cineva dorește să-și imagineze aceste uși ca pe o realitate fizică, se încurcă inutil în ele, punându-și întrebări logice de tipul: pe unde aș putea intra în Sfânta Sfintelor dacă ușa din Sfânta este închisă?

În 1890[10], Ellen White descrie templul ceresc ca pe un palat permanent și magnific al Regelui regilor, un sanctuar de o imensitate indescriptibilă, unde au loc scene ca aceea din Daniel 7:10. Ea nu îl mai descrie aici ca pe un cort-muzeu sau spațiu ceremonial separat, deasupra cetății, în afara cetății sau în cetate, ci, fără a-i preciza locul (cu excepția referirii generale la cer), acest sanctuar este descris ca fiind locuința reală și permanentă a lui Dumnezeu împreună cu fiii Lui.

Detaliile foarte terestre ale sanctuarului ceresc au fost arătate pentru a încuraja studiul tipologiei sanctuarului, dar în niciun caz pentru a ne crampona de imaginea unui sanctuar ceresc după chipul celui pământesc. Dacă lucrurile cerești ar fi după chipul celor pământești, atunci ele ar fi doar o umbră a umbrei – oricât de glorioasă ar fi acea umbră. Nepotrivirea dintre modelul didactic văzut de Ellen White (realitatea virtuală) și realitatea fizică cerească este pe cât de spectaculoasă, pe atât de elocventă.

Referitor la imaginile văzute în viziune, Ellen White spunea: „Mi s-au dat *ilustrații* ale lucrurilor cerești și ale sanctuarului, astfel încât am fost așezați în lumina care strălucea peste noi în raze clare, distincte."[11] *Ilustrații* nu înseamnă imagini ale realității fizice, ci doar imagini cu rol didactic.[12] S-ar putea înțelege și altfel?

Primele provocări

De-a lungul timpului, doctrina sanctuarului și a judecății a fost pusă la îndoială sau abandonată complet de câteva personalități din istoria bisericii noastre. Fenomenul acesta poate avea diverse cauze și motive, dar fiecare caz are propria psihologie.[13] Principalele motive care au dus la abandonarea acestei doctrine de către unii sunt următoarele:

- » nepopularitatea acestei doctrine;
- » absența ei în biserica primară;
- » perceperea ei în conflict cu Evanghelia;
- » respingerea ei chiar și de cele mai apropiate confesiuni;
- » etichetarea ei ca inovație a lui Ellen White;
- » incriminarea ei ca acoperire a eșecului din 1844;

CA_iulie_2016.indd 20 22/06/2016 08:41:00

» asocierea ei cu eroarea „ușii închise”;
» dificultatea ei exegetică;
» acceptarea ei de adventiștii de ziua a șaptea cu precădere pe temeiul Spiritului Profetic;
» concurența unor teorii noi, mai populare și mai senzaționale printre creștini.

Prima personalitate adventistă care a abandonat doctrina sanctuarului cu toate implicațiile ei a fost O. R. L. Crozier (1848), cel care a pus bazele ei teologice pe Biblie. În 1887, D. M. Canright (pastor și administrator) a renunțat la doctrină, odată cu încrederea în Ellen White și în rolul escatologic al Bisericii AZS, justificându-se apoi printr-o carte (1889) care avea să devină cu timpul principala armă a apologeților evanghelici împotriva adventismului. Prin 1891, E. J. Waggoner (medic, editor, pastor, autor, misionar, profesor) a abandonat doctrina sanctuarului, dar nu și-a făcut publică poziția timp de peste douăzeci de ani.

Templul lui Kellogg (1903)

Previziunea lui Ellen White că „va apărea teoria că nu există sanctuar ceresc”[14] s-a împlinit începând cu erezia doctorului Kellogg și a celor care l-au urmat. În 1903, J. H. Kellogg (medic ilustru și administrator) își exprima public filosofia panenteistă[15] în cartea *The Living Temple* (Templul viu). Doctorul era obsedat de nevoia unui fundament filosofic respectabil pentru științele naturii, ale vieții și fiziologiei umane, care să vină în sprijinul filosofiei adventiste a sănătății și să promoveze o spiritualitate superioară.[16]

Filosofia doctorului nu permitea existența unui sanctuar ceresc. Când crezi că Dumnezeu este viața naturii însăși, și nu Acela a cărui față o văd îngerii (Matei 18:10) și după chipul căruia a fost făcut omul (Geneza 1:26-27; 9:6), atunci sanctuarul lui Dumnezeu nu mai este *în cer*. Kellogg spunea că cerul ar fi peste tot, fiindcă Dumnezeu e peste tot, iar ființa umană ar fi adevăratul Lui templu (viu). Pavel folosește metafora locuirii Duhului Sfânt ca agent spiritual în ființa umană (1 Cor. 6:19), dar nu exprimă confuzia dintre Creator și creatură și nu neagă realitatea prezenței personale a lui Dumnezeu în cer și a sanctuarului Lui ceresc (2 Cor. 12:2, 4; Gal. 4:26; Evrei 8:1-2).

Astfel, Kellogg a înlocuit „Tatăl nostru, care ești în ceruri!” cu o mantră budistă îmbrăcată în hainele adventiste ale evangheliei sănătății. Potrivit exprimării lui Ellen White, filosofia cărții lui Kellogg era „alfa”, adică doar cauza și începutul unei erezii mortale, iar aceasta avea să ducă „în scurt timp” la „omega”, adică la efectul sau concluzia logică a misticismului fermecător semănat în carte.[17] „Omega” s-a manifestat în viața multora, în special a medicinițtilor care-l admirau pe doctor și care nu au ascultat avertizarea Spiritului Profetic.[18] Pretenția de a se împărtăși cu Însuși Dumnezeu prin natură, credința de a absorbi esența lui Dumnezeu prin creație, a devenit sfințirea păcatului. Nu poate exista amăgire mai rea decât să trăiești în păcat și să-ți imaginezi că te sfințești, că te îndumnezeiești. Păcatul nu mai este păcat; el devine „sfințire”.

Între anii 1904 și 1905, Ellen White a scris o serie de mărturii interesante despre cei care atacau ori se pregăteau să atace doctrina sanctuarului și a judecății. Exprimarea ei era destul de tranșantă, punând în contrast interpretarea acestora cu interpretarea pionierilor, care fuseseră călăuziți de Duhul Sfânt.[19] De aceea, oricare ar fi disputele privind anumite detalii tehnice ale acestei doctrine, ea nu poate fi respinsă sau răstălmăcită fără serioase pierderi teologice și spirituale.

Sanctuarul lui Ballenger (1905)

Cazul lui A. F. Ballenger[20] a fost mult mai spectaculos și mai controversat în ce privește opoziția față de doctrina tradițională a sanctuarului decât cele de până atunci. Pastorul Ballenger fusese militant pentru libertatea religioasă, editor, predicator în campania „Luați Duh Sfânt”, un faimos evanghelist și administrator în America și în Anglia.

În 1905, Ballenger a anunțat brusc că nu mai acceptă doctrina despre sanctuar, deoarece descoperise în Epistola către evrei că Isus intrase în Sfânta Sfintelor din cer la înălțarea Sa, și nu în 1844. În realitate însă, teoria lui Ballenger țintea mult dincolo de această afirmație.

Ballenger păstra destul de mult din scheletul tradițional al doctrinei. Nu înlătura importanța anului 1844, nici conceptul de curățire a sanctuarului. Principalele sale preocupări erau însă evanghelice și socotea că doctrina sanctuarului, așa cum era înțeleasă oficial de adventiști, amenință principiul îndreptățirii prin credință și certitudinea mântuirii personale și alimentează legalismul.

Ca urmare, Ballenger a reinterpretat teologia sanctuarului, pentru a evita ceea ce el vedea ca fiind legalism. În acest scop, a afirmat existența unui serviciu în Sfânta sanctuarului ceresc, care ar fi funcționat de la căderea în păcat până la cruce, și în care îngerii ar fi slujit ca preoți, în frunte cu Melhisedec. Astfel, serviciul sanctuarului pământesc era în ochii lui Ballenger o umbră a unei „realități” cerești în care îngerii (niște creaturi!)

DE-A LUNGUL TIMPULUI, DOCTRINA SANCTUARULUI ȘI A JUDECĂȚII A FOST PUSĂ LA ÎNDOIALĂ SAU ABANDONATĂ COMPLET DE CÂTEVA PERSONALITĂȚI DIN ISTORIA BISERICII NOASTRE.

CA_iulie_2016.indd 21 22/06/2016 08:41:02

și Melhisedec (un om imperfect, ca și noi) erau mijlocitori.

Ballenger susținea că Isus nu a slujit niciodată în Sfânta și că rolul Lui este exclusiv în Sfânta Sfintelor, de la cruce, care a inaugurat Ziua Ispășirii. Ballenger susținea că Ziua Ispășirii ar reflecta două feluri de ispășire: (a) o ispășire a nelegiuirii, făcută prin țapul cel sacrificat, care simboliza pe Hristos și a început la anul 31 și (b) o ispășire prin judecată, făcută prin țapul pentru Azazel, începută la 1844. De asemenea, el susținea că sanctuarul era încărcat cu păcate prin simpla lor comitere, nu prin mărturisirea și transferarea lor.

Doctrina lui Ballenger este destul de stufoasă și adesea contradictorie, împănată cu multe referințe biblice neexplicate, dificil de înțeles, expusă într-o serie de cărți pe care le-a publicat după excluderea sa. Prin sistemul imaginat de el, Ballenger a avut ca principală grijă proclamația că jertfa lui Hristos a făcut o ispășire care a adus în mod *automat* și *necondiționat* împăcarea întregii lumi cu Dumnezeu. Din acest motiv, Ballenger a exclus complet conceptul de judecată de cercetare, care în opinia lui periclita asigurarea mântuirii.

CEI CARE AU RESPINS DOCTRINA SANCTUARULUI ȘI A JUDECĂȚII S-AU DOVEDIT A FI SUPERFICIALI ȘI AUTOSUFICIENȚI ÎN ASPECTELE ESENȚIALE ALE DOCTRINEI, ÎN CIUDA CAPACITĂȚILOR ȘI A FAIMEI DE CARE S-AU BUCURAT; ȘI ÎN ACELAȘI TIMP, AU DEVENIT HIPERCRITICI ÎN ASPECTE NEESENȚIALE.

A. F. Ballenger a fost avertizat de Ellen White că greșește. Colegii și conducătorii bisericii, de asemenea, i-au respins teoria. În ciuda câtorva observații biblice corecte ale lui Ballenger, care au fost între timp recunoscute de mulți teologi, doctrina lui – ca mesaj și ca sistem – nu este acceptabilă pentru noi.

Albion Ballenger nu a creat o nouă confesiune, dar familia sa a fost afectată. Între anii 1908 și 1911, fratele său, Edward S. Ballenger, pastor și administrator în California, care la început se opusese lui Albion, a devenit apoi mai inflamat decât acesta și a părăsit biserica. Ellen White i-a adresat o mărturie personală în 1909.[21]

E. E. Andross (1912) a publicat o carte despre teologia sanctuarului, ca replică la criticile și afirmațiile lui Ballenger. Principalul contraargument al lui Andross a fost acela că textele din Epistola către evrei, care anunță că Isus intrase de mult în Sfânta Sfintelor din cer, se referă la inaugurarea sanctuarului ceresc (cf. Ex. 20:2-3,9; Evrei 9:19-21)[22], și nu la Ziua Ispășirii. Soluția lui Andross nu a fost acceptată imediat, dar astăzi este populară printre teologii adventiști.

O ocazie pentru o mai bună înțelegere a cauzelor problemei a fost prima Conferință Biblică (1919) pe tema inspirației Bibliei și a lui Ellen White. Din nefericire, conferința nu a fost un succes. „Spiritul de la Minneapolis" s-a manifestat din nou, iar principalii prezentatori (președintele A. G. Daniells și profesorul W. W. Prescott), care fuseseră colaboratori apropiați ai lui Ellen White, au fost suspectați de necredință în Spiritul Profetic.[23] O înțelegere realistă și armonioasă a subiectului inspirației de către pastori și educatori ar fi permis un progres al cercetării biblice în teologia sanctuarului. Dar insistența multora de a privi scrierile inspirate ca infailibile și inerante în orice detaliu, având ultimul cuvânt în ce privește interpretarea Bibliei, a încurajat dogmatismul ultraconservator și în privința teologiei sanctuarului.

Sinz, Fletcher și Conradi (1925–1931)

În 1925, Curt Sinz, fost editor pentru presa adventistă din Germania, îi mărturisea lui Conradi incapacitatea sa de a împăca doctrina sanctuarului cu Epistola către evrei, în special cu capitolul 9. Mai târziu, în 1928, Sinz a publicat un articol care sugera că primul compartiment al sanctuarului reprezenta era Vechiului Testament, iar al doilea compartiment reprezenta era Noului Testament și că Hristos, la înălțarea Sa, a intrat în Sfânta Sfintelor. Articolul a trezit reacția publică negativă a lui L. H. Christian, președintele Diviziunii Central-Europene. Dr. Michael, directorul liceului din Marienhöhe, care a adoptat această idee, a fost îndepărtat din funcție.[24]

În perioada 1929–1930, William W. Fletcher, faimos evanghelist, administrator și profesor în Australia și Asia de Sud, și-a făcut cunoscute colegilor și conducătorilor bisericii studiile personale cu privire la doctrina sanctuarului. Erau asemănări cu teologia lui Ballenger. Dar, deși Fletcher nu era un excentric ca Ballenger, a respins în cele din urmă teologia sanctuarului. După întâlniri repetate cu liderii bisericii și cu grupuri de teologi, Fletcher nu și-a putut schimba convingerile. S-a retras din biserică și s-a afiliat unei societăți evanghelice. Evenimentul a creat agitație în biserică, în special în Australia.

În Europa, Ludwig Conradi, pionier misionar, evanghelist de mare succes, teolog și administrator, se preocupa cu doctrina sanctuarului și a judecății. Lui i se datorează chiar recuperarea adevăratului sens al „jertfei necurmate" din Daniel 8 (slujba mântuitoare a Domnului Isus), deoarece până atunci se credea că „necurmata" simbolizează păgânismul.

De pe la începutul secolului trecut, Conradi începuse să întrețină în secret opinii deviante privitoare la doctrina sanctuarului, pe care însă le-a exprimat public abia în 1931. Conradi a respins complet doctrina aceasta. El identificase cornul

CA_iulie_2016.indd 22 22/06/2016 08:41:02

nelegiuit din Daniel 8 cu islamul, iar anul 1844 era pentru el momentul în care otomanii au fost siliți să acorde toleranță creștinilor în Orient.

După audierea sa în cele mai înalte foruri ale bisericii și după refuzul lui Conradi de a păstra pentru sine aceste opinii, în anul 1932 i s-a retras calitatea de pastor. Conradi s-a asociat apoi cu baptiștii de ziua a șaptea, după ce slujise Biserica AZS timp de peste 50 de ani.[25]

Încheiere

Aceste exemple istorice ilustrează nevoia aprofundării studiului doctrinei sanctuarului, precum și armonizarea acestei doctrine cu Evanghelia lui Pavel (sau invers!), atât la nivel particular, cât și la nivelul comunității de credință. În opinia noastră, cei care au respins doctrina sanctuarului și a judecății s-au dovedit a fi superficiali și autosuficienți în aspectele esențiale ale doctrinei, în ciuda capacităților și a faimei de care s-au bucurat și, în același timp, au devenit hipercritici în aspecte neesențiale.

Dar nu trebuie să simplificăm explicația acestor apostazii. O cauză importantă, cel puțin în dreptul unora, a fost și alunecarea lor spirituală. Vom arăta în următorul număr cum conflictul dintre dogmatism și progresul în cercetare, precum și pozițiile extreme luate cu privire la inspirația și autoritatea scrierilor Spiritului Profetic în raport cu Biblia au constituit, de asemenea, o cauză importantă a tensiunilor legate de acest subiect. Și, în ciuda dezvoltării bisericii până astăzi, apostaziile și tensiunile generate în jurul acestei doctrine nu au încetat.

„Înțelepții poporului vor învăța pe mulți (...), dar mulți vor trece de partea lor în mod nesincer. Și chiar dintre înțelepți, mulți vor cădea, în timp ce vor fi încercați, curățiți și albiți, până la timpul sfârșitului" (Daniel 11:33-35). „Mergi în pace, Daniele! Descoperirile acestea vor rămâne ascunse și pecetluite până la timpul sfârșitului. Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriți. Cei răi se vor ține de rele și nimeni dintre cei răi nu va înțelege, dar înțelepții vor înțelege" (Daniel 12:9-10). ■

[1] Ellen G. White, *Christ in His Sanctuary,* Pacific Press, California, 1969. Lucrarea este o compilație incompletă.

[2] Ellen G. White, *Experiențe și viziuni*, 1882:14-20.

[3] În 4 Ezra 2:19, o scriere evreiască din sec. I d.Hr. , este scris despre „râuri de lapte și miere și *șapte munți puternici pe care cresc trandafiri și crini*". Cartea se găsește în Bibliile catolice și vechi protestante (NRS, RSV etc.), în Bible Works și la www.hope.edu/academic/religion/bandstra/bible/2es/2es1.htm. Cf. Ministry, feb. 1986 www.ministrymagazine.org/archive/1986/02/does-inspired-mean-original Prima viziune a Ellen G. White, publicată în *A Word to the ‚Little Flock',* era astfel influențată de apocriful 4 Ezra, care era în Biblia ei. De exemplu, afirmația ei că Muntele Sion era înconjurat de „șapte alți munți, pe care creșteau trandafiri și crini este ca în 4 Ezra 2:19". Cei șapte munți se întâlnesc și în apocriful lui Enoh (sec. I î. Hr.), cf. Enoh 24:1; 32:1; 77:5, precum și în Apoc. 17:9.

[4] Ellen G. White, *The Day-Star,* March 14, 1846; *To the Little Remnant Scattered Abroad*, April 6, 1846.

[5] *Experiențe și viziuni,* p. 247.

[6] *Experiențe și viziuni,* pp. 30–33.

[7] Cădelnița din Sfânta Sfintelor este prezentă doar în Evrei 9:4, unde în textul KJV apare în locul altarului tămâierii. Viziunea avea scopul de a atrage atenția asupra studiului sanctuarului din Evrei, nu de a informa despre exactitatea realităților fizice din cer. Vezi *Curierul Adventist*, dec. 2010, p. 28. www.curieruladventist.ro/PDF/2001-2010/2010/2010%20-%2012.pdf .

[8] *Experiențe și viziuni,* p. 34.

[9] *Experiențe și viziuni,* p. 40.

[10] *Patriarhi și profeți*, p. 357.

[11] *Gospel Workers* (Slujitorii Evangheliei), pp. 302–303.

[12] Pentru detalii la subiect, a se vedea ciclul „Măsuța cu nisip" din *Curierul Adventist*, oct. 2009 – apr. 2010, sau http://florinlaiu.com/sandbox .

[13] Este interesant că, până în 1850, nici James White nu agrea încă ideea judecății de cercetare (J. White, *Advent Review*, Sept. 1850; J. S. White & E. G. White, *Word to the Little Flock*, Brunswick, Maine, 1847:24).

[14] *Review and Herald*, 25 mai 1905.

[15] Panenteismul – filosofia de bază a unor religii păgâne și a unor curente teologice, filosofice și teosofice moderne, care afirmă că Dumnezeu ar fi sufletul universului. A nu se confunda cu teologia biblică despre atotprezența lui Dumnezeu (Psalmii 139:7-8).

[16] Kellogg credea că a face baie de soare sau de apă, sau a bea apă și a mânca produsele naturii înseamnă a te împărtăși de viața lui Dumnezeu. Confunda astfel lucrarea lui Dumnezeu cu natura lui Dumnezeu și sănătatea cu spiritualitatea.

[17] Ellen White, *Solii alese*, cartea 1, p. 181.

[18] Interpretarea fenomenului „omega" drept ultimă consecință sau concluzie a ereziei „alfa" este susținută de Tim Poirier, în *The Ellen G. White Encyclopedia,* Review and Herald, 2013:589. Roger Coon (*Ministry*, April 1980) și Lewis Walton (*Omega,* 1981) au sugerat că „omega" s-ar aplica la agitațiile din anii 1980, legate de teologia lui Desmond Ford, ceea ce pe moment părea plauzibil, dar nu este o poziție standard. Din nefericire, profeția lui Ellen White despre fenomenul „omega" a fost speculată până astăzi de toate curentele așa-numiților „adventiști istorici" (critici fixiști), fiecare grup identificând „omega" în experiența progresivă a bisericii, care a îmbrățișat cutare sau cutare doctrină sau opinie teologică pe care „aleșii" o resping.

[19] Călăuzirea Duhului nu presupune că pionierii ar fi înțeles totul (sau că tot ce înțelesese ei ar fi fost fără defect și fără greș), deoarece în detalii au rămas oarecare probleme, care și-au găsit soluții treptat sau sunt în curs de rezolvare. După cum am văzut în secțiunea anterioară, este nevoie să se accepte o cheie de interpretare realistă, integrală și armonizantă a viziunilor, niște ochelari prin care să putem vedea dincolo de inventarul fizic și de localizarea exactă a obiectelor cerești.

[20] Informațiile despre teologia lui Ballenger sunt preluate din teza doctorală a lui Roy Adams (*The Sanctuary Doctrine,* AU, 1981: 95-163).

[21] În Ms 107, 1909, publicat în *Solii alese*, cartea 1:38-39, E. S. Ballenger este numit „Fratele A".

[22] De altfel, Ellen G. White însăși arată că Isus, la înălțare, a intrat în Sfânta Sfintelor: „[…] Marea jertfă a fost adusă. Accesul în Sfânta Sfintelor este deschis. «O cale nouă și vie» e pregătită pentru toți. […] De acum înainte, Mântuitorul urma să oficieze ca preot și avocat în cerul cerurilor. […] «Cu sângele Său», El a intrat «o dată în Locul Sfânt, după ce a obținut o răscumpărare veșnică pentru noi.»" Evrei 10:7; 9:12. (*Hristos, Lumina lumii*, p. 257). „Purtând natura omenească, El S-a înălțat la cer, triumfător și victorios. El a stropit sângele ispășirii pe scaunul îndurării (capacul ispășirii)… El a dus sângele ispășirii în Sfânta Sfintelor." (*Youth Instructor*, July 25, 1901; *Signs of the Times*, April 19, 1905).

[23] En.Wikipedia: „1919 Bible Conference (Adventist)"; Report of the 1919 Bible Conference: *http://documents.adventistarchives.org/Resources/1919BC.*

[24] D. Ford, *Daniel 8:14*, p. 108.

[25] Despre Fletcher și Conradi, vezi A. W. Wallenkampf, „Challengers of the Doctrine of the Sanctuary", în Frank Holbrook, ed. *Doctrine of the Sanctuary,* BRI, Silver Spring 1989:197-208.

Florin Lăiu este profesor de Biblie la Institutul Teologic Adventist.

CA_iulie_2016.indd 23 22/06/2016 08:41:03

FAMILIA ADVENTISTĂ DIN OLTENIA

Noi suntem împreună-lucrători cu Dumnezeu. (1 Corinteni 3:9)

În partea de miazăzi a României, dinspre valurile Dunării până pe cel mai înalt munte al patriei, se întinde un colț de țară pe care îl numim Conferința noastră. Oltenia este considerată de un istoric modern „ținutul cel mai românesc dintre toate ținuturile românești”[1]. De la răsărit până

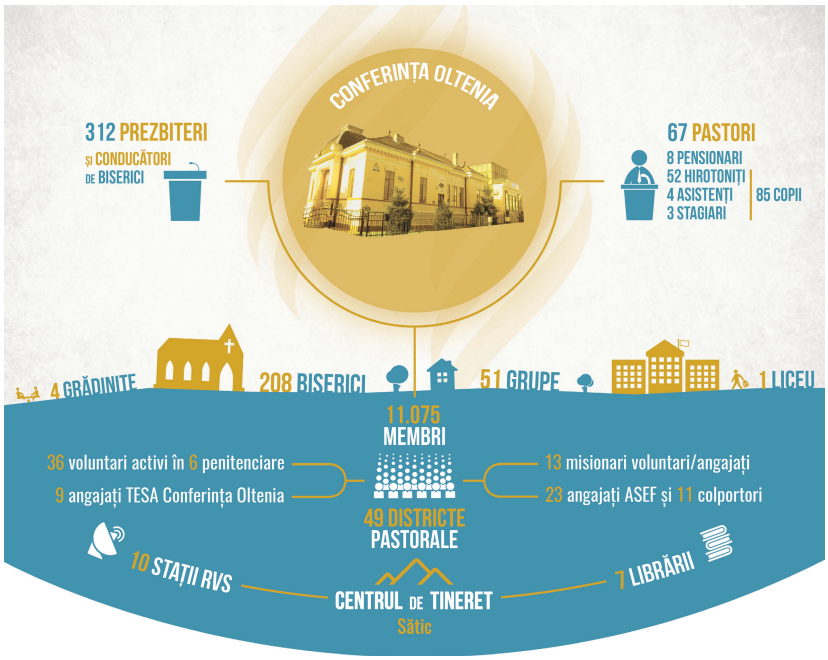

la apus, se îngemănează toate formele de relief pe întinderea a șapte județe: Teleorman, Argeș, Olt, Vâlcea, Dolj, Gorj și Mehedinți. Pe aceste meleaguri frumoase trăiesc oltenii: oameni energici, vioi și sufletiști.

O trăsătură de bază a oamenilor noștri este francheţea. Dar suntem cunoscuți și pentru sensibilitatea religioasă, deoarece se știe că în Oltenia de sub munte își au sălașul nenumărate așezăminte monahale și multe mănăstiri reprezentative. Poate că această particularitate a locurilor a influențat adventismul, care s-a înfiripat pentru prima dată în România tocmai în regiunea noastră, la Pitești.

Așa se face că o biserică din Craiova este printre cele mai mari din țară, având 770 de membri, și în două localități învecinate din județul Teleorman închinătorii sunt grupați în opt biserici. Astfel, adventiștii reprezintă 16% din populație în Peretu, iar în Plosca procentul este de 9,5. Despre credincioșii din această regiune se spune că au avut parte de „poate cea mai cunoscută și detaliată descriere a adventiștilor din toată literatura beletristică românească”[2].

Putem confirma și noi că Dumnezeu Își binecuvântează moștenirea și Îl slăvim cu recunoștință pentru oportunitățile locale, care contribuie la dezvoltarea lucrării Sale. În vederea înțelegerii cadrului general în care se vestește Evanghelia pe teritoriul nostru, vă oferim graficul alăturat. Clădirile din imagine reprezintă sediul Conferinței Oltenia, așezat în inima orașului Craiova. Aici se găsesc birourile administrative, alături de un local pentru întruniri pastorale, unde se desfășoară servicii divine, întâlniri misionare și educative. Spațiul cuprinde depozitul de publicații, un mic studio pentru înregistrări audio, o bucătărie, o sală multifuncțională și centrul de împrumut carte.

Aproape de tineri

Trei milioane de suflete trăiesc în Oltenia, dintre care aproximativ 14 000 împărtășesc credința adventistă. În registrele noastre sunt scrise numele a 11 075 de membri și 2 043 copii și tineri. Deschidem ușile Casei Domnului în peste 200 de biserici și grupe din conferință, unde sosesc credincioși și aparținători: în medie 1 la 228 de locuitori.

CA_iulie_2016.indd 24 22/06/2016 08:41:06

Aproape 60% din frăţietatea noastră are peste 60 de ani, aşa se face că avem mai puţini tineri decât vârstnici. De aceea, ne-am propus să avem în atenţia noastră copiii şi tinerii, după îndemnul primit de apostolul Petru, căruia i s-a spus mai întâi să pască mieluşeii şi oiţele.

În multe lăcaşuri de închinare am aşezat în sala de cult sau la camera comitetului un ceas deosebit. Oricine ar vrea să înţeleagă cum trece vremea va trebui să citească următoarele cuvinte: „Tinerii au prioritate". Mesajul inscripţionat pe cadran s-a născut din realitatea demografică a zonelor rurale, cu un popor înaintat în vârstă.

Am învăţat că educând ultimele generaţii, provocările inedite sunt acceptate cu drag, iar lectura cărţilor bune şi a Bibliei rămâne valabilă şi în secolul nostru. Cine ar crede că tinerilor le place să citească? Răspunsul nostru a fost „cine citeşte creşte!" Aşa ne-am crescut odraslele în ultima perioadă. Fie că a fost vorba de bibliografie facultativă, fie de cartea Proverbele lui Solomon – lecturată recent într-un program unic, coordonat de pe internet[3] –, mulţi au fost motivaţi în anii copilăriei să parcurgă pagini alese. Premiile i-au cucerit să trimită fişe de lectură. Tare fericiţi am fost când s-au implicat în scrierea cărţii *366 like-uri*, un devoţional pe care tineri din întreaga ţară îl folosesc în 2016.

Preocuparea pentru cei mici s-a extins şi în spaţiul public, în parcuri şi pe străzi. Proiectul tematic intitulat „Orăşelul sănătăţii pentru copii" a unit circa 3 000 de participanţi veniţi cu părinţi şi bunici, alături de instituţii publice partenere. Copilaşii au învăţat modul de funcţionare a organismului uman prin jocuri, trasee şi cadouri.

Însă cel mai mare dar primit de generaţia prioritară este *Centrul de Tineret Sătic*, din judeţul Argeş, recent dat în folosinţă la standarde actuale. Clădirile sunt amplasate într-un tărâm cu frumuseţi protejate de lege. Regimul hotelier şi priveliştea crestelor muntoase din Piatra Craiului i-au încântat pe toţi oaspeţii noştri. Aici organizăm tabere şi întâlniri de formare atât pentru copii şi tineri, cât şi pentru adulţi, voluntari şi angajaţi ai bisericii. Şi vizitatori aparţinând altor

conferinţe au petrecut zile frumoase la Sătic. Vă invităm cu drag într-un cadru natural de excepţie, unde vă aşteaptă gazde bune.

Dacă Centrul de Tineret se află în munţi, prin harul Domnului avem şi la câmpie o bază educaţională. În oraşul Craiova funcţionează Liceul Teologic Adventist, în prezent singurul din ţară în care se poate parcurge gratuit ciclul educaţional preuniversitar, de la grădiniţă până la liceu. În cadrul acestei instituţii de învăţământ învaţă 416 copii, iar liceenii au la dispoziţie două specializări: matematică-informatică şi teologie adventistă.

Preocuparea pentru Biblie creşte atunci când vine Olimpiada de religie. An de an, un grup semnificativ de copii pregătiţi de părinţi şi pastori participă la acest concurs. Recent, 40% din cei prezenţi la etapa pe conferinţă s-au calificat pentru etapa naţională. Pentru micuţii care încă nu pot să scrie sau să citească, avem patru grădiniţe aflate în incinta bisericilor din Piteşti, Drobeta Turnu-Severin, Roşiorii de Vede şi Peretu 2. Acolo, zi după zi, preşcolarii se joacă, învaţă şi se roagă.

Provocările misiunii

Dincolo de bucuria sufletelor tinere care cresc lângă Domnul, simţim în piept dorinţa de a influenţa sutele de mii de semeni din jurul nostru, care nu înţeleg nici Biblia, nici numele pe care îl purtăm. Pentru noi, misiunea creştină rămâne o veşnică provocare.

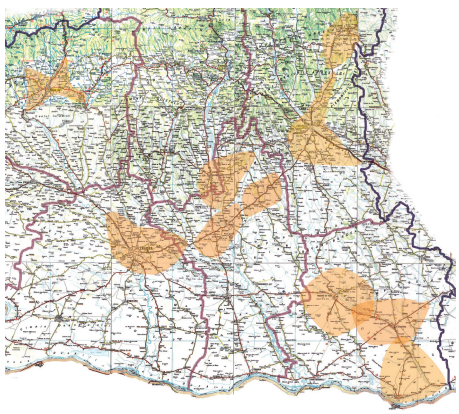

Într-o manieră plină de armonie, pe teritoriul nostru se fac auzite cele *zece posturi locale* ale Radio Vocea Speranţei. Frecvenţele din localităţile Alexandria, Câmpulung, Craiova, Drăgăşani, Izvoarele-Zimnicea, Piteşti, Roşiorii de Vede, Scornicesti, Slatina şi Târgu Jiu emit 24 de ore din 24. De câţiva ani, am aprins lumina în aceste sfeşnice moderne, care luminează regiunile învecinate pe o arie de

CA_iulie_2016.indd 25 22/06/2016 08:41:10

10 până la 25 de kilometri distanţă. Mulţi urmăresc în particular programele noastre, dar atunci când speranţa răsare în inimă, ascultători fideli ne caută în biserici şi se dovedesc buni cunoscători ai Scripturii. Sperăm ca, în timp, unda de semnal să se extindă.

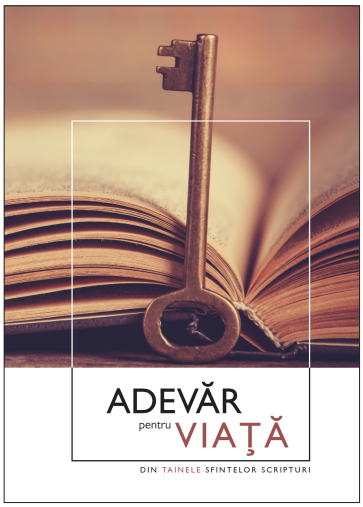

În cele mai multe reşedinţe de judeţ salutăm prezenţa vizitatorilor în librăriile Sola Scriptura. Unii sunt clienţi fideli ai produselor naturiste, alţii cursanţi care descoperă pentru prima dată în viaţă cum se caută versete în Biblie. În oraşul Craiova se deschide acum a doua librărie Sola Scriptura. La nivelul conferinţei, 250 de persoane au absolvit programe educative, în cursul anului trecut. Inima noastră tresaltă atunci când putem promova valorile familiei, în cadrul cursurilor sau prin programe specifice în biserici.

Anual strângem reprezentanţi ai cluburilor la *Tabăra de sănătate*, o tradiţie frumoasă prin care prietenii noştri devin mult mai deschişi faţă de valorile spirituale. Căutăm oamenii vorbind cu ei despre sănătate. Pe lângă rulotele ASEF, unde prejudecăţile religioase sunt înlăturate, menţionăm iniţiativa particulară a unui prezbiter. Acesta a organizat o caravană medicală. Într-un autobuz cu burduf funcţionează două unităţi stomatologice, o cameră de consultaţii şi o sală de conferinţă, toate echipate corespunzător pentru alinarea celor suferinzi.

Un alt credincios a coordonat donarea unor cărţi de sănătate în Electroputere Mall din Craiova. Acestea puteau fi luate gratuit de persoanele interesate, dintr-un raft cu autoservire. Zi de zi, pe toată perioada primăverii, rafturile standului se reîncărcau. Astfel, circa 17 000 de cărţi au fost luate acasă de clienţii centrului comercial.

În acelaşi registru, al laicilor care lucrează pentru Domnul, amintim şi înfiinţarea altor două grădiniţe, coordonate exclusiv cu sprijin local. Hristos este propovăduit fie prin cuvinte, ca în cazul credincioşilor implicaţi în fondarea unor cluburi[4], fie fără cuvinte, prin finanţarea celor 100 de copii defavorizaţi în parteneriat cu ADRA.

De pildă, câţi ar fi în stare să abandoneze confortul bisericilor din Sabat dimineaţă pentru a merge dincolo de gratii la cei încătuşaţi de legi şi păcate? De aceea, nu putem să-i uităm pe voluntarii activi ai Serviciului Umanitar pentru Penitenciare. Tuturor le preţuim misiunea socială şi eforturile financiare.

Ştiaţi că ...

... drapelul românesc a fost creat de un oltean, iar imnul naţional a fost intonat pentru prima oară la Râmnicu Vâlcea?

... prima Biblie în limba română a fost scoasă de Constantin Brâncoveanu, un domn crescut pe malul Oltului? În ea există cuvântul „rachiu”.

... Dumitru Cornilescu a fost oltean?

Taine din Scripturi

Cartea misionară *Adevăr pentru viaţă* s-a născut din dorinţa de a avea o prezentare românească despre crezul adventist. La ultimul recensământ al populaţiei efectuat în România, în judeţele noastre s-a înregistrat cea mai mare densitate a confesiunii majoritare.[5] Ţinând cont de această stare de fapt, zece pastori din conferinţă au fost inspiraţi să scrie o carte despre învăţăturile principale ale Bibliei, cu argumente preluate din creştinismul timpuriu. Limbajul, expresiile şi ilustraţiile sunt tipic româneşti, folosind pe alocuri citate din teologi români de prestigiu. În ultimul capitol se găseşte experienţa de credinţă a unui cercetător ştiinţific de la Academia Română.

Astfel a ieşit de sub tipar cartea *Adevăr pentru viaţă – din tainele Sfintelor Scripturi*, care într-un an a ajuns la un tiraj de peste 200 000 de exemplare. Între timp, au apărut versiuni electronice disponibile gratuit pe site-ul asociat şi, în final, setul de seminare şi prezentări PPT, bazate pe capitolele scrise.

Deoarece în judeţul Mehedinţi avem doar 300 de adventişti între zeci de mii de alţi creştini, un grup de pastori a organizat acţiuni extinse de distribuire a literaturii noastre. Au venit în ajutor fraţi şi surori cu inimă şi dedicare din judeţele învecinate. Astfel, în şase zile din toamna şi iarna trecută, voluntarii au strigat la porţile oamenilor şi 25 468 de locuinţe au primit cartea noastră, acoperind 250 de localităţi fără prezenţă adventistă.

În aceste Sabate de misiune, mulţi participanţi au încercat sentimente de împlinire sufletească. Străbătând satele, se găseau localnici care voiau să plătească darul primit. Alţii ne invitau la masă, ori îşi deschideau inimile povestindu-şi necazurile înaintea noastră. Unii cereau Biblii şi ne rugau să revenim în vizită. În medie, fiecare voluntar a oferit 30 de cărţi şi pliante într-o zi. Nu ascundem faptul că această metodă, folosită exclusiv de neoprotestanţi, a atras prejudecăţile de rigoare. Însă procentul celor care refuzau să primească o carte a fost sub 5%.

Din 2015 până azi s-au răspândit aproximativ 200 000 de cărţi în peste 500 de localităţi, în special în judeţele Mehedinţi, Vâlcea, Dolj şi Teleorman.

În urma primilor paşi făcuţi în aceste teritorii, s-a ivit dorinţa de a duce mai departe lucrul început. Astfel, acţiunile de căutare a oamenilor interesaţi n-au încetat până astăzi, prin legături de prietenie şi întruniri pentru studiu în câteva localităţi.

CA_iulie_2016.indd 26 22/06/2016 08:41:11

O lucrare mai rodnică și la fel de frumoasă a fost proiectul „Biserica din casa ta”. Zeci de lucrători vrednici au experimentat-o în primele luni ale acestui an. Este vorba de studii biblice prezentate de 60 de slujbași și credincioși în casa lor sau la domiciliul prietenilor neadventiști. Alți 15 laici și prezbiteri au condus evanghelizări publice în iernile trecute, predicându-L pe Hristos cunoscuților și necunoscuților. De asemenea, aproape 300 de persoane au lucrat în proiectul „7 zile pentru Hristos”.

Libertatea cea de toate zilele

În ce privește drepturile religioase, climatul este încurajator pentru exprimarea credinței în regiunea noastră. Ne bucurăm și pentru faptul că unele comunități au fost susținute financiar de Consiliul Local al Primăriei pentru întreținerea caselor de rugăciune. De cele mai multe ori, atunci când s-au cerut aprobări pentru implementarea unor proiecte în spații publice, răspunsurile au fost pozitive. Cu sprijinul autorităților locale, am montat bannere publicitare în orașe sau pe frontispiciul lăcașelor noastre de cult.

Astfel, în rugăciunile noastre Îi cerem lui Dumnezeu să binecuvânteze conducătorii localităților, pentru ca misiunea bisericii să se desfășoare în condiții optime. Sperăm ca viitorul să ne ofere aceeași libertate de conștiință și mai departe ca să ne putem închina Domnului în adunările și familiile noastre, prețuind Biblia și Spiritul Profetic.

Vom sluji Domnului

În încheiere, Conferința Oltenia le transmite tuturor cititorilor *Curierului Adventist* un mesaj de sănătate, bucurie și pace. Pastori și prezbiteri împreună cu familiile noastre, copii și tineri, surori și frați, angajați și voluntari, colportori, misionari și slujbași, sub călăuzirea Duhului Sfânt, ne unim cu marea familie adventistă în dorința de a-I sluji Dumnezeului viu și adevărat. Și, după Scripturi, Îl așteptăm pe Hristos care a zis: „Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.” (Ioan 14:2,3) ■

Biserica Adventistă din Pitești. Puteți explora interiorul 3D accesând https://goo.gl/fJTEt9

Dacă doriți să urmăriți serviciile divine din Conferința Oltenia, vă invităm să accesați paginile de internet ale bisericilor din Craiova, Pitești, Roșiori, Alexandria și Câmpulung Muscel, pentru transmisie live și arhivă video. De asemenea, puteți descărca *InfoOltenia*, un periodic trimestrial care asigură fluxul informațional în teritoriu. Acest buletin este o oglindă a evenimentelor din biserici, cu o anexă pentru vești misionare proaspete.

Comitetul Conferinței Oltenia

[1] Lucian Boia, *România, țară de frontieră a Europei*, Seriile de autor Humanitas, p. 17, 2005.

[2] Roxana Lupu, *Imaginea adventistului în (limba și) literatura română,* TheoRhema 10/1(2015), p. 110.

[3] vezi https://www.facebook.com/citesteproverbe/

[4] Vezi, de exemplu, https://www.facebook.com/mamicainteleapta

[5] Proporția persoanelor de religie ortodoxă, după județ: Olt 99,4%, Vâlcea 99,1%, Dolj 98,9%, Gorj 98,4%, Teleorman 98,3%, Argeș 97,9%, Mehedinți 97,3%, sursa RPL 2011 http://www.recensamantromania.ro/wp-content/uploads/2013/07/REZULTATE-DEFINITIVE-RPL_2011.pdf

Grupul pastorilor din Conferința Oltenia, aprilie 2016

CA_iulie_2016.indd 27 22/06/2016 08:41:13

ROMÂNIA

AMICUS CODING DAYS

Amicus Coding Days este un eveniment dedicat celor care sunt pasionați de tehnologie, celor care au cunoștințe în domeniul programării și care doresc să le împărtășească pentru a dezvolta aplicații care să fie folosite de publicul larg.

Agenda evenimentului a fost alcătuită astfel încât cele patru zile pe care le-am avut la dispoziție să le trăim frumos, să ne bucurăm de provocările fiecărei zile, de realizări, de prietenie și, nu în ultimul rând, de binecuvântările lui Dumnezeu.

Implicarea fiecăruia a contat pentru a putea face o diferență în viața celor care am fost prezenți și nu numai. Curajul de a ne exprima punctul de vedere într-un mod cât mai diplomat ne-a ajutat să lucrăm ca o entitate unită ce-și propune să-și atingă țelurile. Deoarece sănătatea este foarte importantă, am profitat de timpul frumos pe care Dumnezeu ni l-a oferit și am făcut mișcare în aer liber.

Evenimentul s-a desfășurat în perioada 16–20 martie în localitatea Stupini, județul Brașov. Am simțit din plin preocuparea lui Dumnezeu pentru această lucrare, prin faptul că ne-a trimis atât persoane competente și dispuse să lucreze, cât și persoane care au avut un cuvânt de încurajare și apreciere în cadrul devoționalelor și al seminarelor, pentru că a oferit soluții financiare de susținere a evenimentului celor dispuși să ofere și pentru că ne-a ajutat să facem câte un prototip al fiecărei aplicații la care am lucrat.

Una dintre aplicațiile dezvoltate în cadrul lucrărilor se numește „Manage Amicus". Aceasta este destinată gestionării simple și eficiente, de către comitetele coordonatoare, a membrilor Amicus din întreaga țară.

O altă aplicație dezvoltată a fost „Starea sănătății" (Health Stats). Scopul acesteia este acela de a ajuta persoanele fără cunoștințe în domeniul medical să își poată interpreta rezultatele analizelor medicale. După introducerea rezultatelor, aplicația va afișa un mesaj cu interpretarea acestora, anexând câteva sfaturi practice pe care utilizatorul le poate urma în cazul în care rezultatele nu sunt favorabile.

CA_iulie_2016.indd 28 22/06/2016 08:41:17

Una dintre aplicațiile realizate cu mult drag a fost „Susține ADRA", cu ajutorul căreia utilizatorul poate afla informații cu privire la cazurile sociale înscrise și modalitatea prin care poate ajuta persoanele care au o situație nefavorabilă. Această aplicație vine și în ajutorul celor care doresc să doneze bani, deoarece prin intermediul ei transferul bancar este foarte ușor.

O altă aplicație care a fost dezvoltată în cadrul evenimentului Amicus Coding Days este „Good Habits" (obiceiuri bune) și este destinată tuturor persoanelor care doresc să își dezvolte un stil de viață sănătos. Cu ajutorul acesteia, utilizatorul poate, pe de o parte, să urmărească atribuțiile zilnice, iar pe de alta, să-și noteze sarcinile pe care le are de îndeplinit pe parcursul zilei.

STUDENTI ADVENTIȘTI

CARMEN BUTA

Agenda evenimentului a cuprins cinci sesiuni de lucru, trei seminare, devoționale și multe momente în care am socializat și ne-am dezvoltat abilitățile de a lucra în echipă.

Amicus Coding Days și-a atins scopul prin realizarea unui prototip pentru fiecare aplicație propusă, prin faptul că fiecare persoană care a participat a avut ocazia să învețe ceva nou, a putut să concretizeze o parte din cunoștințele pe care le avea în domeniul IT (Information Technology – tehnologia informației) și am reușit să ne cunoaștem, să petrecem un timp de calitate împreună și să ne apropiem mai mult de Dumnezeu.

Ne dorim ca la edițiile următoare să ne bucurăm de implicarea mai multor programatori, pentru a putea dezvolta cât mai multe proiecte benefice semenilor noștri. Mai multe detalii despre aplicațiile dezvoltate sau evenimentele următoare puteți afla accesând pagina noastră de internet http://amicusromania.ro/coding-days. Avem încrederea că Dumnezeu va susține acest proiect în continuare într-un mod la fel de minunat cum ne-a susținut până în prezent. ■

Carmen Buta este programator IT, membru senior – AMiCUS, organizator eveniment.

CA_iulie_2016.indd 29 22/06/2016 08:41:21

PUNE ÎN ORDINE!

1. Pune în ordine acest verset și apoi memorează-l.

_____	este
_____	păzitorul tău,
_____	Domnul
_____	pe mâna
_____	este
_____	ta cea dreaptă.
_____	umbra ta
_____	Domnul

2. Pune în ordine aceste cărți din Noul Testament.

_____	Iuda
_____	1 Petru
_____	Apocalipsa
_____	1 Ioan
_____	Filimon
_____	Ioan

3. Pune în ordine cronologică următoarele personaje biblice.

_____	Enoh
_____	Mahalaleel
_____	Set
_____	Iared
_____	Metusala
_____	Adam

4. Pune în ordine cronologică aceste personaje feminine din Biblie:

_____	Rebeca
_____	Maria (mama lui Isus)
_____	Sara
_____	Tabita
_____	Eva
_____	Rut

MIELUȘEII TURMEI
ALINA CHIRILEANU

5. Pune în ordine cronologică evenimentele biblice sugerate de imaginile de mai jos.

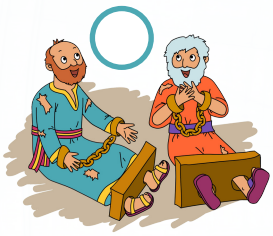

Alina Chirileanu este director asistent în cadrul Departamentului Copii, Uniunea de Conferințe.

Răspunsuri:
1. Psalmii 121:5; **2.** Ioan; Filimon; 1 Petru; 1 Ioan; Iuda; Apocalipsa; **3.** Adam; Set; Mahalaleel; Iared; Enoh; Metusala; **4.** Eva; Sara; Rebeca; Rut; Maria (mama lui Isus); Tabita; **5.** Cain și Abel, Iosif, Moise, cucerirea Ierihonului, David și Goliat, Daniel, magii, Pavel și Sila.

CA_iulie_2016.indd 30 22/06/2016 08:41:31

ACEEAȘI PUTERE!

PAGINA PREȘEDINTELUI ȘTEFAN TOMOIAGĂ

ÎN MULTE LOCURI, POT FI VĂZUŢI OAMENI CONSACRAȚI VESTIND ŞI ALTORA LUMINA CARE LE-A FĂCUT CLARĂ CALEA SPRE MÂNTUIRE PRIN HRISTOS. ŞI CÂND EI CONTINUĂ SĂ LASE SĂ STRĂLUCEASCĂ LUMINA LOR, AŞA CUM AU FĂCUT CEI CE AU FOST BOTEZAŢI CU DUHUL SFÂNT ÎN ZIUA CINCIZECIMII, EI PRIMESC MAI MULT ŞI TOT MAI MULT DIN PUTEREA DUHULUI SFÂNT.

Duhul Sfânt nu are concediu

„Prin Duhul Său cel Sfânt, Dumnezeu a lucrat de la început prin unelte omenești, în vederea împlinirii planului Său în favoarea neamului omenesc căzut. Lucrul acesta s-a manifestat în viaţa patriarhilor. De asemenea, în biserica din pustie, în vremea lui Moise, Dumnezeu le-a dat Duhul Său cel bun ca să-i înveţe (Neemia 9:20). Și în zilele apostolilor, El a lucrat cu putere pentru biserica Sa, prin mijlocirea Duhului Sfânt. Aceeași putere care i-a susţinut pe patriarhi, care a dat lui Caleb și lui Iosua credinţă și curaj și care a făcut rodnică lucrarea bisericii apostolice, i-a susţinut pe copiii credincioși ai lui Dumnezeu din toate veacurile următoare. Prin puterea Duhului Sfânt, în Evul Mediu, creștinii valdenzi au fost ajutaţi să pregătească calea spre Reformă...

Și astăzi, Dumnezeu folosește biserica Sa pentru a-Și face cunoscută voinţa pe pământ... În multe locuri, pot fi văzuţi oameni consacraţi, vestind și altora lumina care le-a făcut clară calea spre mântuire prin Hristos. Și când ei continuă să lase să strălucească lumina lor, așa cum au făcut cei ce au fost botezaţi cu Duhul Sfânt în Ziua Cincizecimii, ei primesc mai mult și tot mai mult din puterea Duhului Sfânt. În felul acesta, pământul trebuie să fie luminat de slava lui Dumnezeu.

Pe de altă parte, sunt unii dintre cei care, în loc să desăvârșească în mod înţelept ocaziile prezente, așteaptă în lenevie vreun timp special de înviorare spirituală, în care capacitatea lor de a-i lumina pe alţii să crească mult mai mult. Ei neglijează astfel datoriile și privilegiile prezente și îngăduie ca lumina lor să ardă slab, în timp ce privesc înainte spre un timp când, fără niciun efort din partea lor, ei vor ajunge să primească o binecuvântare deosebită, prin care vor fi transformaţi și făcuţi destoinici pentru lucrare."[1]

Domnul urnește norii

„În preajma încheierii secerișului pământului, este făgăduită o revărsare deosebită a Duhului Sfânt, care va pregăti biserica pentru venirea Fiului omului. Această revărsare a Duhului este asemenea revărsării ploii târzii și, în vederea acestei înnoite puteri, creștinii trebuie să înalţe cererile lor la Domnul secerișului. Drept răspuns, «Domnul urnește norii plini de fulgere și vă trimite o ploaie îmbelșugată». «El vă va da ploaie, vă va trimite ploaie timpurie și târzie»" (Zaharia 10:1; Ioel 2:23)...

Numai aceia care primesc mereu provizii noi și proaspete de har vor avea putere potrivită cu nevoile lor zilnice și capacitatea de a folosi această putere... Lucrătorul consacrat are o minunată mângâiere, știind că până și Domnul Hristos, în timpul vieţii Sale pe pământ, a căutat zilnic pe Tatăl Său pentru a primi noi și proaspete măsuri de har, de care avea nevoie și, de la această comuniune cu Dumnezeu, El mergea să întărească și să binecuvânteze pe alţii. Deși El este Fiul lui Dumnezeu, El Își întărește credinţa prin rugăciune și prin comuniune cu cerul. El Își adună putere pentru a rezista celui rău și a sluji nevoilor oamenilor."[2]

Împreună-lucrători cu Dumnezeu

„Orice lucrător care urmează exemplul Domnului Hristos va fi pregătit să primească și să folosească puterea pe care Dumnezeu a făgăduit-o bisericii Sale pentru strângerea secerișului pământului. Dimineaţă după dimineaţă, când vestitorii Evangheliei îngenunchează înaintea Domnului și-și reînnoiesc legământul lor de consacrare, El promite că va da prezenţa Duhului Său, însoţită de puterea lui reînviorătoare și sfinţitoare. Prin rugăciune, vestire și secerat, să fim împreună-lucrători cu Dumnezeu."[3] ■

[1] Ellen G. White, *Faptele apostolilor*, București, pp. 41–42.
[2] *Idem*, pp. 42–43.
[3] *Idem*, p. 44.

Ștefan Tomoiagă este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

CA_iulie_2016.indd 31 22/06/2016 08:41:33

Servicii opționale:

- masă;
- after-school;
- cluburi de arte, gimnastică, șah, limbi străine etc;
- ore individuale de muzică (pian, vioară, chitară, canto).

Acreditare pentru:

- învățământ preșcolar;
- învățământ primar;
- învățământ gimnazial.

Autorizare pentru:

- învățământ liceal, profil real, specializarea Științele Naturii.

Locație centrală, o clădire pentru grădiniță în str. Parfumului nr. 31 și două clădiri pentru școală în str. Căuzași nr 43.

Școala Adventistă „Mihai Ionescu”

Școlile de astăzi nu mai seamănă cu cele de acum 20 de ani. Elevii din școlile publice sunt supuși zilnic unor provocări violente sau unor tentații subtile, așa că mulți părinți sunt nevoiți să folosească tot felul de metode pentru a-i ajuta pe copiii lor să scape de unele deprinderi nesănătoase pe care le-au învățat la școală.

Școala Adventistă „Mihai Ionescu” este singura școală gimnazială din București în care elevii sunt așteptați de profesori care se roagă zilnic pentru ei și cu ei, lucrând cu dăruire pentru dobândirea unui caracter creștin demn pentru viața aceasta și cea viitoare.

Oferta educațională se concretizează într-un pachet cu activități de bază din Curriculumul Național, care au statut obligatoriu și o serie de cursuri și servicii opționale pentru care se depun cereri individuale. Amprenta educației creștine începe cu întâlnirea de dimineață în care copiilor li se prezintă, într-un limbaj accesibil fiecărei vârste, valori creștine ambalate în povestiri, experiențe, studii de caz etc., oferindu-le ocazia să cunoască, să dezbată și să ia decizii pentru viața lor. Pe tot parcursul zilei, personalul relaționează cu copiii într-o atmosferă caldă și pozitivă. Școala creează astfel ocazii de dezvoltare armonioasă, într-un cadru delimitat de reguli simple și clare, stabilite pentru binele și securitatea tuturor.

Dacă vrei să dai o șansă copilului tău la educația școlară pentru caracter, contactează-ne pentru a verifica la ce clase sunt locuri disponibile și care sunt condițiile de acces. Școala oferă prioritate familiilor adventiste.

Date de contact: tel: 021.323.54.95; 031.405.49.29
web: scoalamionescu.ro
e-mail: scoala.mionescu@gmail.com

CA_iulie_2016.indd 32 22/06/2016 08:41:36